

Sverigedemokraterna 20 år!

”Lördagen den 6 februari samlades ett tjugotal personer i en lägenhet i Stockholm. Syftet var att bilda ett politiskt parti. Man diskuterade partiets utformning, politik och namn. Till slut enades man om namnet Sverigedemokraterna, och man enades även om att partiet nu skulle anses vara bildat.” Så står det skrivet i Sverigedemokraternas partihistorik från 1988. Mycket vatten har runnit under broarna sedan dess och många misstag i form av dåligt fattade beslut och felaktiga bedömningar har gjorts under åren.

Björn Söder

bjorn.soder@sverigedemokraterna.se

”Det finns en del i partiets tjugoföråriga existens, särskilt under några år i början på 90-talet, som vi har anledning att distansera oss i från. Sådant som lagt extra tyngd i varje sverigedemokrats ryggsäck och som tyvärr fortfarande inverkar negativt på många människors förtroende för oss som parti och som enskilda politiker”, sade Jimmie Åkesson i sitt tal vid partiets 20-årsjubileum och menade att det är viktigt att vi också ägnar en stund åt självrannsakan och framför allt åt att i konstruktiv anda fundera över sådant som vi kan göra bättre under de kommande 20 åren.

Man kan givetvis tycka att så här efter 20 år skulle vi ha nått längre än vad vi faktiskt gjort. Men vägen hit har varit lång och allt annat än rak. Dessutom har yttre faktorer, som vi inte kunnat påverka, gjort sitt för att förhålla vårt genombrott. Ny Demokratis år i riksdagen i början av 90-talet är en starkt bidragande orsak. Deras uppträde har försvårat för nya partier att etablera sig och skapa förtroende hos väljarkåren.

Nu, 20 år efter sitt bildande, är Sverigedemokraterna, med stöd av 3-4 procent i opinionsmätningarna, det klart största partiet utanför riksdagen och kommer med största san-

Lördagen den 9 februari höll Sverigedemokraterna 20-årsjubileum i Stockholm. Drygt 160 gäster deltog i festligheterna, som varade in på söndagsmorgonen. Här signerar Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson jubileumsboken.

nolikhet att lyckas ta sig in i riksdagen vid nästa val. Det fanns således all anledning att fira när partiet 20-årsjubilerade. Ett 160-tal gäster från hela landet var inbjudna att delta på jubileumsfesten, som hölls lördagen den 9 februari i Stockholm.

När klockan var 19.00 slogs portarna upp till festlokalen. Strax därefter anlände partiordföranden Jimmie Åkesson med sällskap. Under en timme minglade gästerna runt och många passade på att köpa jubileumsboken, som släpptes kvällen till ära, och dessutom få den signerad av författarna. I boken ger 20 – nuvarande som dåvarande – ledande sverigedemokrater sin syn på partiet och dess utveckling utifrån egna erfarenheter och perspektiv.

När klockan närmade sig åtta häl-

sades gästerna välkomna av Jimmie Åkesson, som höll ett välkomstanförande. Under middagen avlöste talen och sångerna varandra. Flera talare poängterade den betydelse som partiet hade haft för dem och varför de en gång blev engagerade i just Sverigedemokraterna. Talen bjöd på många tillbakablickar men också intressanta diskussioner om framtiden.

Efter den fantastiska middagen bjöds det på dansbandsmusik och gästerna passade på att dansa in på småtimmarna.

Jag vill å partistyrelsens vägnar passa på att rikta ett stort tack till Jubileumskommitténs ordförande, Jens Leandersson, som stod bakom hela festarrangemanget. Dessutom vill jag tacka Mikael och Anneli Es-

kilandersson samt Kent och Britt Kjellgren för all hjälp under jubileumskvällen. Ni gjorde kvällen till en riktigt minnesvärd kväll för oss alla.

”Vi må ha tjuo jobbiga år – men också roliga och oerhört nyttiga år – bakom oss. Men låt oss alla vara överens om att de roligaste och viktigaste åren fortfarande väntar på oss i framtiden”, avslutade Jimmie Åkesson sitt tal under jubileumsfesten.

Ibland undrar jag om de som samlades i Stockholmslägenheten den 6 februari 1988 kunde ana hur lång och krokig väg det var att gå för att ta oss dit vi 20 år senare befinner oss?

Björn Söder

ABF och extremvänstern

Anders Rönmark säger till Svenska Dagbladet den 11 januari att han blev ”förvånad över att så många extrema vänsterorganisationer rör sig inom ABF”...

Sidan 4

Svenskfientliga Maud Olofsson

”Det var faktiskt inte vi svenskar som byggde Sverige. Det var människor som kom utifrån”, hävdar centerpartiets ledare Maud Olofsson.

Sidan 6

Leif Johansson vill ha imamskola

Påstådd brist på imamer leder till att regeringen med hjälp av statligt stöd vill utbilda islamska präster, så kallade imamer. En utredning i frågan kommer att tillsättas.

Sidan 8

Danmark gick till val

SIDAN 12

Ett framgångsrikt år för Sd

SIDAN 3

Jimmie Åkesson i debatt mot Johansson (s)

SIDAN 16

JIMMIE ÅKESSON
SVERIGEDEMOKRATERNAS PARTIORDFÖRANDE

Sossarnas nya strategi mot Sverigedemokraterna!

Sossarna har sin nya strategi mot Sverigedemokraterna klar. De gamla beskyllningarna om främlingsfientlighet biter inte längre. Nu har man istället hittat en massa andra saker som vi tydligen också är fientliga mot. Ordföranden i sossarnas demokratigrupp, Mats Johansson, har den senaste tiden lyckats med bedriften att anklaga oss för fientlighet mot de flesta och det mesta. Vi har – förutom främlingsfientliga – kallats löntagarfientliga, kvinnofientliga, kulturfientliga och fackfientliga – för att nämna några exempel. Sakargumenten lyser dock fortfarande med sin frånvaro.

Pratet om löntagarfientlighet är särskilt intressant. Det är inte lite fräckt av ett parti, som under sin tid vid regeringsmakten de senaste åren lyckats förvandla ett stort antal löntagare till bidragstagare, att kasta ur sig en sådan beskyllning.

Det vi har varit ute efter med vår arbetsmarknadspolitik har varit att skapa större rörlighet och flexibilitet på den svenska arbetsmarknaden. Detta dels genom att göra det mer lönsamt och attraktivt för företag – i synnerhet mindre företag – att anställa, dels genom att skapa större möjligheter för enskilda löntagare att byta jobb, så att ingen ska behöva låsas fast vid ett jobb som man inte trivs med, inte mår bra av eller passar för. Vår utgångspunkt har alltså varit just löntagarna och de mindre företagen.

Detta är en politik som är inspirerad av den danska, flexibla arbetsmarknadsmodellen, som drivits på av den danska arbetarrörelsen med Socialdemokraterna och LO i spetsen. Menar de svenska socialdemokraterna att deras danska kollegor är löntagarfientliga? Det får i så fall anses vara synnerligen anmärkningsvärt.

Nu har förvisso Sverigedemokraternas arbetsmarknadspolitiska utskott flaggat för vissa förändringar i det arbetsmarknadspolitiska programmet. Vi befinner oss i en situation, dels genom regeringens extrema utbudspolitik, med kraftiga försämringar trygghetssystemen och förslag om generell invandring av låglönearbetare, och dels genom hot om EU-harmonisering av den svenska arbetsmarknaden med domen i Vaxholmsmålet som tydligaste indikator. Den svenska modellen, som fungerat väl och gynnat såväl löntagare som företag under 80 år, är alltså hotad. Det, och därmed löntagarnas och småföretagarnas väl, blir utgångspunkten för den sverigedemokratiska arbetsmarknadspolitiken inför de viktiga valen 2009 och 2010.

Det har nu gått några månader sedan det förra numret av SD-Kuriren kom ut. Det beror dels på att det funnits mycket annat partiarbete att prioritera framför skrivandet, dels på att vi i höstas lanserade invandringskampanjen. Även om arbetet med kampanjtidningen tog längre tid än väntat, var tidningen mycket efterlängtat; den första upplagan delades ut på rekordtid och vi har nyligen tryckt en andra upplaga på hela 160 000 exemplar. Så kampanjen rullar vidare.

Nu är det dock ett nytt år och tidningen ni håller i er hand är tjockare än vanligt, vilket främst beror på att det finns mycket intressanta nyheter att förmedla. Vi skriver inte minst om den mycket trevliga jubileumsfesten i Stockholm, då Sverigedemokraterna firade 20 år. Vidare ägnar vi flera sidor åt Danmark, inte minst på grund av det danska valet i november då Dansk Folkeparti än en gång gjorde ett mycket bra val.

Jag kan också meddela att vi försökt styra upp verksamheten med SD-Kuriren och det är min förhoppning av vi kommer ut med minst sex nummer i år som lovat.

Avslutningsvis vill jag tipsa er alla om partiets jubileumsbok, som nu går att beställa direkt från partikansliet. Mer om detta på sidan 11.

RICHARD JOMSHOF
CHEFREDAKTÖR

SD KURIREN

© Sverigedemokraterna
Eftertryck tillåts endast om källan anges.

SVERIGEDEMOKRATERNA
Box 200 85, 104 60 Stockholm
Tel: 08-50 00 00 50
E-post: info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-KURIREN
Box 130 45, 250 13 Helsingborg
Telefon: 0455-151 33
E-post: redaktion@sdkuriren.se

HEMSIDA
www.sdkuriren.se

**ANSVARIG UTGIVARE
& CHEFREDAKTÖR**

Richard Jomshof
Telefon: 0455-30 52 14
richard.jomshof@sdkuriren.se

REDAKTION

Jens Leandersson
jens.leandersson@sdkuriren.se

Mattias Karlsson
mattias.karlsson@sdkuriren.se

Hansolof Andersson
hansolof.andersson@sdkuriren.se

Björn Söder
bjorn.soder@sdkuriren.se

**ÖVRIGA SKRIBENTER
I DETTA NUMMER**

Sven-Olof Sällström, Johnny Skalin
Robert Stenkvist

UTGIVNING

SD-Kuriren utkommer med cirka sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

PRENUMERATION

Sex nummer - 50 kronor
Insättes på bankgiro 5280-7005

ANNONSERING

Se www.sdkuriren.se
eller ring 0455-151 33.

UPPLAGA

28 000 ex (februari 2008)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsurklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

ISSN 0284-6861.

**Besök SD-Kuriren på nätet!
Över 100 000 besök varje
månad. Uppdateringar
dygnet runt.**

[www.sdkuriren.se]

Tack för ännu ett framgångsrikt år!

År 2007 är till ända och vi kan se tillbaka på ett mycket framgångsrikt och intensivt år. Ingen kan säga emot det faktum att sverigedemokraterna tagit flera stora steg framåt under det gångna året. Att ge sig på en summering känns kanske väl ambitiöst, men några av de mest betydelsefulla händelserna och omständigheterna förtjänar att omnämnas särskilt.

Jimmie Åkesson

jimmie.akesson@sverigedemokraterna.se

1. 2007 var året då Sverigedemokraterna etablerade sig på en nivå strax under fyraprocentsspärren i opinionsundersökningarna.

I slutet av mars 2007 hände det som vi länge väntat på. Sverigedemokraterna noterades för ett stöd på över fyra procent i en opinionsmätning. I min blogg skrev jag att det var väntat, men att det kom tidigare än jag vågat hoppas på. Jag var också nog med att understryka att det sannolikt rörde sig om en tillfällighet, att det mest troliga är att vi kommer att få se både toppar och floppar i dessa mätningar under de år som är kvar till nästa val. Mycket riktigt var detta årets enda mätning där vi nådde över spärren, även om vi var nära i ytterligare några.

Det intressanta är inte resultatet i några enskilda mätningar. Visst är det skoj och psykologiskt viktigt att kunna visa på siffror över fyra procent, men det verkligt intressanta är att titta på trenderna och ställa dessa i relation till tidigare perioder. Under hösten gjorde vi en enkel sådan analys, genom att räkna ut ett snittresultat för samtliga mätningar och institut, och kunde konstatera att utvecklingen går åt rätt håll och att vi etablerat oss på en nivå kring tre

procent under 2007. Detta bekräftas av SCB:s stora undersökning, som presenterades alldeles nyligen. Före valet 2006 låg vi på ett snitt under två procent och för hela 2006 strax över två procent.

Denna analys är inte särskilt vetenskaplig men ger ändå ett hum om utvecklingen. En viktig omständighet att väga in är förstas den så kallade "skämmighetsfaktorn", som flera statsvetare brukar tala om. Den talar för att Sverigedemokraterna är underskattade i den här sortens mätningar. En jämförelse av våra siffror i opinionsmätningarna före valet med det verkliga valresultatet bekräftar denna teori. En annan faktor är institutens olika mätmetoder. Sverigedemokraternas resultat bygger i de flesta fall på så kallade spontansvar – vi finns inte med bland de alternativ som räknas upp vid telefonundersökningen.

Alldeles oavsett detta ska vi alla ha klart för oss att ett parti som vårt framför allt växer i samband med val. Eftersom vi saknar rikspolitisk arena är vi ingen naturlig del av den allmänna debatten och därmed inte heller en självklar kandidat bland de övriga. Det är i valrörelsen, när vi bränner vårt krut och väljarna på allvar börjar väga de olika alternativen mot varandra, som vi vinner nya sympatisörer. Således vill jag hävda, att om vi kan hålla oss kvar på den nivå vi befinner oss på i dag, så kommer vi att ha ett fantastiskt utgångsläge när vi går in i valrörelsen 2010. Då är målet – att bli tredje största parti i riksdagen – i sikte.

2. 2007 var året då Sverigedemokraterna fick sitt mediala genombrott.

Debatter, utfrågningar och TV-sänt riksrådsmöte. Nog togs den mediala bevakningen av partiet till nya nivåer under det gångna året, även om jag bestämt vill hävda att vårt verk-

"Det är en seriös kandidat som knackar på portarna för att komma in i riksdagen", menar valforskaren Sören Holmberg. Foto: Melker Dahlstrand

liga mediala genombrott kom redan tidigt 2006, i samband med den så kallade Muhammedkonflikten.

Exakt vad som avses med "medialt genombrott" kan förstås diskuteras. Det som skiljer situationen i dag från tidigare år är inte bara antalet omnämningar i tidningar, radio och TV. Framför allt handlar det om sättet man behandlar oss på. Förut pratade man ofta om oss, men nästan aldrig med oss. Nu verkar det ha etablerats en regel om att vi också ska få komma till tals när vi är föremål för diskussion. Några brott mot denna regel förekommer givetvis fortfarande, men numera känns dessa som undantag. Kanske är det detta som talar för att ett medialt genombrott trots allt blivit verklighet?

Det mediala året 2007 bekräftar en tes vi länge haft, nämligen att partiets mediala situation kommer att förändras drastiskt den dagen då de

medierna inser att de har något att vinna på att lyfta fram oss. Det mest talande exemplet på det är mitt möte med Mona Sahlin, där åtminstone tre mediebolag slogs om att få "den första debatten". För TV4 var det ett perfekt sätt att lansera sitt nya debattprogram, Kvällsöppet med Ekdal och Hakelius, vars premiär fick enorm uppmärksamhet i och med vår unika debatt.

På samma sätt får man anta att nyhetsmagasinet Fokus resonerade när de i höstas tog med mig på 48:e plats i sin ranking över 100 svenskar med mest makt. En ledarskribent på en stor morgontidning sa till mig, att om man vill lansera en tidning ska man göra en topplista. Sannolikt blir effekten ännu större om man gör listan lagom kontroversiell, exempelvis genom att sätta Sverigedemokraternas partiordförande två platser bakom landsfader Persson, före såväl integrationsministern som migrationsministern och dessutom före en lång rad toppolitiker och mediepersonligheter. Det blir lite lagom kontroversiellt.

3. 2007 var året då Sverigedemokraterna etablerade sig som den verkliga utmanaren.

I december uttalade sig valforskaren, Sören Holmberg, i Expressen, på följande vis:

"Det är en seriös kandidat som knackar på portarna för att komma in i riksdagen. Lyckas de med det kan hela den politiska kartan ritas om i Sverige."

Det är inte första gången han uttalar sig i den riktningen. Faktum är att han pratar om det så ofta att man får förutsätta att han verkligen tror på ett sverigedemokratiskt riksdagsinträde 2010. Dessutom har han vid flera tillfällen nämnt EU-valet som en möjlig sprängbräda för oss.

Under 2007 har flera av de gamla partierna utsett särskilda arbetsgrupper med uppgiften att stoppa vår framfart. Det har talats om att ändra lagar för att göra det svårare för utmanare underifrån. Bland annat vill man införa möjligheten till omval i kommuner där Sverigedemokraterna fått vägmästarroll. Löftena om att frysa ut oss från allt samarbete om vi kommer in i riksdagen har duggat tätt.

Allt detta visar att Sören Holmberg inte är ensam i sin analys av våra möjligheter. Sedan Junilistan säckat ihop har Sverigedemokraterna etablerats som den främsta – och enda – utmanaren till de nuvarande riksdagspartierna. Om det verkar de flesta vara överens, från vänster till höger.

I en debattartikel i BLT, med anledning av moderaternas kovändning i Karlskrona, skrev jag:

"Det de gamla partierna ännu inte förstått är att Sverigedemokraterna kommit för att stanna. Allt tyder på ytterligare framgångar i nästa val. Den som först inser det och söker vårt stöd kommer att ha en fördel gentemot konkurrenterna."

Vi har ytterligare knappt tre år på oss att visa att vi är seriösa och att vi tar vår nyvunna roll på största allvar. I februari fyller partiet 20 år, vilket ska firas med stort kalas. Därefter kommer vi att fortsätta vårt arbete med att bygga upp partiet och att utveckla och bredda vår politik. Dessutom sätter vi på allvar igång med att planera för de viktiga valen 2009 och 2010.

Det har hänt mycket under det gångna året, men det är alltså ingenting mot vad som kommer att hända framöver...

Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson under debatten mot moderaternas partisekreterare Per Schlingmann i TV8. Foto: Martin Kinnunen

STÖD SVERIGEDEMOKRATERNAS VALFOND!

PENGARNA GÅR OAVKORTAT TILL PARTIETS VALRÖRELSE,
BANKGIRO: 5280-7005

ABF och extremvänstern

Arbetarnas Bildningsförbund (ABF) är inte bara Sveriges största studieförbund utan också en väletablerad del av Socialdemokraternas politiska apparat, som under 2008 kommer att få närmare en halv miljard (drygt 469 miljoner) skattekronor i bidrag. Ordförande för ABF är den förre SSU-basen Karl-Petter Thorwaldsson.

Frilansjournalisten Anders Rönmark har undersökt ABF och funnit att de stödjer flera vänsterextrema och våldsbenägna organisationer, genom att bjuda in dem till konferenser, ge dem tillgång till lokaler och kanske framförallt, genom att därigenom ge dem legitimitet. Rönmark nämner grupper som Revolutionär Kommunistisk Ungdom (RKU), Arbetarmakt, Svensk-Kubanska Föreningen och Syndikalistiska ungdomsförbundet (SUF), de sistnämnda står för övrigt på Säpo:s lista över extrema organisationer.

Som exempel nämner Anders Rönmark en helg i ABF-huset i Stockholm som gick under namnet "Socialistiskt Forum", vilken arrangerades av Stockholmsavdelningen för ABF, LO Idédebatt och LO-distriktet i Stockholms län. På lördagen den aktuella helgen anordnades till exempel Transportarbetarförbundet ett seminarium om fackets betydelse och ABF håller själv i ett seminarium om Foucault och

"Förutom Suf, och förbundets utväxt planka.nu, har även organisationer som Revolutionär Kommunistisk Ungdom (RKU) och Arbetarmakt dragit nytta av ABF:s givmildhet."

står för, knöt gemensamma band.
ABF, Sveriges största studieförbund sett både till antalet medlemmar, aktiviteter och statsbidrag - under 2008 kommer statsbidrag till ABF att uppgå till lite drygt 469 miljoner kronor - har de senaste åren, vid

I artikeln "Alla ska med" avslöjar frilansjournalisten Anders Rönmark kopplingarna mellan ABF och extremvänstern.

Marx. Samma dag arrangerade RKU ett seminarium om maoistgerillans "folkkrig" i Nepal, Castros kamrater i Svensk-Kubanska Föreningen arrangerar en filmvisning om Kubas gröna revolution och sist men inte minst arrangerar Syndikalisterna en paneldebatt om "ideologi, klasskamp och revolutionär gymnastik".

På söndagen var det dags för ett seminarium kallat "Revolution 90 år" där "kampsånger om Rosa Luxemburg och Karl Liebknecht är ett inslag i programmet och där en vandring i Lenins fotspår avslutar

dagen".

Anders Rönmark säger till Svenska Dagbladet den 11 januari att han blev "förvånad över att så många extrema vänsterorganisationer rör sig inom ABF", samtidigt som han säger att han blev "nästan mer förvånad över att ABF:s högsta ledning tog så lätt på det".

Källa:
<http://www.magasinetneo.se/aktuellt-nummer/nr-1-2008/abf.pdf>
http://www.svd.se/opinion/ledarsidan/artikel_760891.svd

Socialdemokrat dömd för valfusk

Socialdemokraten och kommunfullmäktigeledamoten i Surahammar, Monica Rydin, dömdes den 18 oktober 2007 av Västmanlands tingsrätt till 70 dagsböter (totalt 2 550 kronor) för "otillbörligt verkande vid röstning". Tingsrätten skriver i sin dom att de anser att följderna av Rydins agerande i sig är så allvarliga att ett fängelsestraff är motiverat.

"Redan åtgärden hon vidtagit att avlägsna ett visst partis valsedlar och därmed omintetgöra den röstberättigades möjlighet att välja detta partis valsedlar är ett grundskott mot en av demokratins grundvalar, nämligen att fritt få rösta på den man vill", skriver tingsrätten i sin dom.

Händelsen inträffade på valdagen den 17 september 2006, då Monica

Rydin jobbade som valedelsutdelare för socialdemokraterna på Skoglundsskolan i Surahammar. En manlig väljare uppmärksammade hur Rydin stod och plockade med

"När väljaren kom tillbaka efter röstningen, var både Rydin och Sverigedemokraternas valsedlar borta."

Sverigedemokraternas valsedlar.

När väljaren kom tillbaka efter röstningen, var både Rydin och Sverigedemokraternas valsedlar borta,

varpå röstförrättaren delgavs denna information. När de tillsammans konfronterade Rydin utanför vallokalen, lämnade hon tillbaka de stulna valsedlarna.

Socialdemokraten Rydin har erkänt att hon stal Sverigedemokraternas valsedlar, slängde dem i en papperspåse och förde ut dem ur vallokalen. Hon har dock inte kunnat förklara det inträffade med annat än att hon vid tillfället fick "hjärnsläpp". Det måste dock vara ett ordentligt sådant, med tanke på vilket parti hon valt att engagera sig i.

Monica Rydin, som vid tillfället var fullmäktigeledamot för socialdemokraterna i Surahammar, ersättare i kommunstyrelsen samt ledamot i socialnämnden, har enligt uppgift nu av sagt sig samtliga uppdrag.

Socialdemokratisk demokratisyn

I Värnamo finns en socialdemokratisk riksdagsledamot vid namn Carina Hägg, som under hösten klart och tydligt visat att socialdemokraternas demokratisyn inte är den bästa.

Sverigedemokraternas kontaktperson i Värnamo heter Sven-Evert Gunnarsson. Han driver ett dans- och nöjesställe kallat Seghalla. När det blev allmänt känt att Gunnarsson tagit på sig rollen som Sverigedemokraternas kontaktperson i kommunen, valde socialdemokraten Carina Hägg att reagera. Hon gick

genast ut i media och beklagade sig, och till Sveriges Radio P4 Jönköping framförde hon den 27 augusti kravet att kommunens hemsida skulle sluta länka till Seghalla. Vidare berättade socialdemokraten Hägg att "fler motåtgärder" var på gång.

Den 20 september rapporterade bland annat TV4 om dessa "motåtgärder" och att socialdemokraten Hägg valt att fortsätta sin kampanj mot Gunnarsson och Seghalla. Enligt Värnamo Nyheter har socialdemokraten Hägg ringt runt till företag och idrottsföreningar och riktat krav till dem i syfte att försöka få dem att

avbryta samarbetet med Seghalla och "stoppa leveranserna" dit.

Men är det någon som är förvånad? Socialdemokraterna har gång efter gång varit tydligt visat att de inte alls är några demokrater. Demokrati för dem är snarare att springa i deras ledband. Låt oss därför hoppas att de svenska väljarna snart inser att kejsaren är naken och att socialdemokraterna inte är något annat än en ulv i fårakläder.

Fotnot: En längre intervju med Sven-Evert Gunnarsson presenteras på sidan 11 i detta nummer.

blogg@sd-k

Sedan en tid tillbaka finns Jimmie Åkessons blogg på www.sdkuriren.se, där aktualiteter kommenteras.

Nöjd, oavsett vilket

"Hela vår flyktingpolitik har havererat för länge sedan. Den är omänsklig. [...] Om det är uppenbart att man är hitsmugglad - då får man åka tillbaka igen."

Denna gång är det inte jag eller någon annan sverigedemokrat som med dessa ord gett oss in i den känsliga debatten om Sveriges havererade invandringspolitik. Det är faktiskt en av landets ledande och mer frispåkiga socialdemokrater: Göran Johansson, kommunstyrelsens ordförande i Göteborg.

Förvisso är det så att jag och mina partikamrater sagt liknande saker under ett par decennier, men då har det avfärdats som förhatlig invandrarfientlighet eller rasism. Faktum är att även Göran Johansson, våra uppenbara åsiktslikheter till trots, också i denna pressade stund framhårdar att vi sverigedemokrater är elaka figurer medan han själv är en välmenande människovän. Att det skulle kunna vara så, att vi drar samma slutsatser utifrån en gemensam verklighetsuppfattning tycks inte ha slagit honom. Eller så skäms han för att han fått upp ögonen så sent och inte gjort mer under alla de år som hans eget parti tillåtit problemen växa.

"Förr eller senare kommer man att kräva resultat eller söka sig till ett annat parti som man upplever som ett mer trovärdigt alternativ."

Nu ska man nog inte överskatta betydelsen av Johanssons uttalanden. Det är inte första gången som företrädare för socialdemokratin eller något annat av de gamla partierna kastas ut som invandringskritiska alibin för att stilla opinionen i partiet och väljarkåren. Till exempel har folkpartiet använt samma taktik i flera år utan att vi fått se några skarpa förslag i rätt riktning. Omständigheterna är nämligen sådana, att riksdagspartierna, i synnerhet socialdemokraterna, tappar väljare till Sverigedemokraterna. Är det verkligen en slump att Göran Johanssons uttalanden (november 2007) kommer samtidigt som en undersökning genomförd av Novus Opinion på uppdrag av tidningen Dagens Arbete, visar att 5,8 procent av medlemmarna i IF Metall, Grafikerna och Pappers, skulle välja Sverigedemokraterna om det vore val idag?

Det må vara så att uttalanden som dessa gör att en och annan tveksam socialdemokrat stannar kvar i partiet ännu en tid, men det går inte att förleda stora grupper av väljare hur länge som helst. Förr eller senare kommer man att kräva resultat eller söka sig till ett annat parti som man upplever som ett mer trovärdigt alternativ.

Om det nu rör sig om taktik, får det anses vara en naiv sådan. Det räcker med att ta en titt på vårt södra grannland, Danmark, så förstår man ganska snabbt att det inte går att krama ihjäl invandringskritiska partier. I förhållande till Sverige är den danska, politiska situationen spegelvänd. Alla partier utom ett förespråkar en restriktiv invandringspolitik och framhåller Sverige som skräckexempel. Trots detta är Sverigedemokraternas motsvarighet, Dansk Folkeparti, tredje störst i Folketinget och har ett betydande inflytande över regeringens politik.

Att riksdagspartierna nu sänder ut signaler om att ta över delar av vår politik är alltså inget som oroar mig. Om det sker av taktiska skäl kommer det så småningom att slå tillbaka på dem själva. Menar de däremot - mot förmodan - allvar och börjar realisera en sverigedemokratisk, restriktiv invandringspolitik så har vi vunnit i alla fall. Jag blir nöjd, oavsett vilket.

Den tysta statskuppen

Torsdagen den 13 december 2007, genomfördes det första steget i en omfattande "tyst statskupp" i Sverige. Statsminister Fredrik Reinfeldt och Europaminister Cecilia Malmström undertecknade i Lissabon den nya EU-konstitutionen, Lissabonfördraget. Tanken är att den svenska riksdagen ska anta det nya fördraget om cirka ett år, vilket blir steg två i den "tysta statskuppen".

Sven-Olof Sällström

sven-olof.sallstrom@svrigedemokraterna.se

Den svenska regeringen håller på att genomföra vad författaren kallar en "tyst statskupp". Foto: Pawel Flato

Problemet är att svenska folket aldrig har fått ta ställning i denna mycket viktiga framtidsfråga. I valrörelsen 2006 var debatten obefintlig, och inga klara alternativ fanns för väljarna att ta ställning för, eller emot. Ej heller kommer det svenska folket att få göra sin röst hörd via en folkomröstning. Regeringen planerar att genomföra dessa förändringar, med Socialdemokraternas goda minne, utan att låta folkviljan ha ett avgörande inflytande på beslutet. Detta trots att folkopinionen i Sverige på intet vis är för ett undertecknande av konstitutionen.

Det är inte vilken struntfråga som helst det handlar om. Det innefattar en gemensam valuta, ett gemensamt försvar, en gemensam president och en gemensam utrikesminister och utrikesförvaltning. Tanken är att EU skall öppna gemensamma ambassader runt om i världen. Svensk utrikespolitik och svenska internationella kontakter kommer efter detta att vara avhängt övriga EU-länders ställningstagande.

Svensk självbestämmande sälj ut av alliansregeringen. Något de aldrig fått mandat att göra i demokratiska val. Alltså får detta handlande for-

men av en statskupp.

I grundlagen, regeringsformen, 1 kapitlet, statskicketets grunder, står bland annat följande att läsa:

1§ *All offentlig makt i Sverige utgår från folket.*

4§ *Riksdagen är folkets främsta företrädare.*

6§ *Regeringen styr riket. Den är ansvarig inför riksdagen.*

Hur de får ihop dessa skrivelser med den nya EU-konstitutionen är ett mysterium. Men vi har vid det här laget lärt oss att politiker från både vänster och högerblocket struntar i svensk grundlag.

Sverigedemokraterna vill verka för mellanstatligt samarbete, inte överstatligt. Sveriges suveränitet och självbestämmande får inte äventyras. Samarbete är däremot självfallet önskvärdt i en rad politikområden, inte minst när det gäller den organiserade brottsligheten och miljön.

Vi har ett år på oss att sätta stopp för steg två i den tysta statskuppen.

Ett år där alla ansträngningar måste vidtas för att förhindra att Sverige upphör som självständig, suverän nation. Svenska folket måste få möjlighet att säga sitt i denna mycket viktiga fråga. Dessutom krävs grundlagsändringar, som i sin tur kräver två riksdagsbeslut med mellanliggande riksdagsval. Detta kan ske tidigast efter riksdagsvalet 2010. Således bör alliansregeringen undvika att köra över svenska folket och svensk grundlag, och på så sätt slutgiltigt underminera sin demokratiska legitimitet.

En folkomröstning om EU-konstitutionen i samband med EU-valet 2009 är den enda rimliga, demokratiska vägen. Valet skall genomföras under perioden maj/juni 2009. Detta är sex månader efter det planerade riksdagsbeslutet om EU-konstitutionen. Sex månader kan de kosta på sig att vänta. För demokratins skull. Och för Sveriges skull.

Folkomrösta om Lissabonfördraget

EU-minister Cecilia Malmström skriver den 4 januari i Sundsvalls Tidning (ST) att riksdagen ensamma, i en fråga som innebär så mycket för landets invånare, skall besluta i frågan om Sverige bör ställa sig bakom EU:s nya fördrag eller inte. Hon försvarar hennes ståndpunkt med att folkomröstningar ska användas sparsamt och när det är en fråga där svaret är lätt att tolka. Om den argumentationen kan man säga mycket.

Johnny Skalin

johnny.skalin@svrigedemokraterna.se

EU:s föregångare, Kol- och stålunionen, kom till i syftet att förhindra fler världskrig genom att införa en gemensam kontroll av krigets huvudkomponenter. Problemet är bara att unionen inte kom att sluta vid en oskyldig icke-våldsverkande för-

ening mellan tidigare stridande länder. Redan i december 1989 uttalade EG:s stats- och regeringschefer att gemenskapen skulle stärkas för att "möta den nya tidens utmaningar", och att utvecklingen mot en europeisk union skulle accelereras.

I Dublin 1990 beslutades så att utveckla EG till en politisk union, ett förslag vilket senare kom att ratificeras och kallas Maastrichtfördraget. Fördraget innebar en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik samt ett överstatligt "samarbete" i rättsliga och inrikesfrågor.

I fredens tecken ska EU nu, genom Lissabonfördraget, återigen stärka "samarbetet" länderna emellan. På EU-språk innebär det att EU inför en hel rad civila, politiska, ekonomiska och socialt rättsligt bindande krav – inte bara för unionen och dess institutioner, utan även för medlemsländerna när det gäller genomförandet av EU:s lagar.

EU:s överstatliga makt stärks

således ytterligare samtidigt som medlemsländernas autonomitet försvagas. Genom fördraget införs dessutom även en "president" samt utrikesminister. Ett ratificerande av fördraget innebär med andra ord att Sverige överför ytterligare beslutsrätt till ett parlament där vi själva bara utgör en ytterst liten del av rösterna.

Lissabonfördraget är ingenting annat än ännu ett steg mot en superstat, där Europaparlamentet får verklig lagstiftande makt och på samma gång blir en juridisk person.

Unionen kommer därmed alltså att kunna tala och vidta åtgärder som en enda enhet. Den enda riktiga fördelen med Lissabonfördraget är att det införs en utträdesklausul, som betyder att medlemsländerna kan besluta att gå ur EU. Men om den fördelen är värd ett svenskt ratificerande av fördraget eller inte är oavkortat upp till det svenska folket att avgöra - inte riksdagen.

Liberalism bygger varken nationer eller välfärdsstater

Efter en lång tids tystnad och synbar inaktivitet har integrationsministern, Nyamko Sabuni, tagit bladet ifrån munnen och lanserat en treårig dialog och "kunskapsammansättning" kring hur den gemensamma värdegrunden och samhörigheten skall kunna upprätthållas i ett mångkulturellt samhälle.

Initiativet kan säkert uppfattas som positivt av många värdekonserverna och invandringskritiska väljare, vilket självklart också är ett av dess huvudsakliga syften. Sabunis pressmeddelande i frågan andas, en för etablissemangenet sällsynt förståelse, för att ett samhälle måste vila på en gemensam värdegrund och kräver ett visst mått av samhörighet medborgarna emellan för att kunna bestå och att invandringen ifrån kulturellt avlägsna länder utgör en påfrestning på denna samhörighet.

Skrapar man lite på ytan finner man dock flera anledningar till att inta en kritisk hållning:

1. Disintegrationen av det svenska samhället har redan gått så långt att läget är akut. Det som behövs är skarpa förslag och kraftfulla åtgärder, inte tre år av flummig och till intet förpliktigande dialog. Dessutom undrar man ju med vem dialogen skall föras och vad den är tänkt att leda till? Finns det någon vid sidan av fundamentalistiska invandrargrupper och extremister som inte tycker att demokrati, jämställdhet och mänskliga rättigheter är väsentligt och bra och är det någon som tror att de sistnämnda grupperna kommer att ändra sitt synsätt för att Sabuni för en dialog med dem?

2. Att Folkpartiet och Sabuni äntligen insett att samhörighet är nödvändigt är som sagt bra. Mindre bra är att de utgår ifrån en felaktig verklighetsanalys och att deras ideologiska skygglappar hindrar dem ifrån att se att djupgående och beständig samhörighet endast kan komma ifrån en gemensam identitet. Sabuni tänker sig att den framtida samhörigheten skall vila uteslutande på en gemensam uppslutning kring demokrati och mänskliga rättigheter. Hon vill på detta sätt förena samhörighet och mångkulturalism och talar om "samhörighet oavsett vilken kultur eller tro vi bekänner oss till". All historisk erfarenhet och merparten av all modern forskning (se till exempel Huntington, Alesina och Putnam) visar dock att detta inte är möjligt. Samhörighet kan inte skapas ovanifrån och vila endast på en uppsättning politiska idéer, oavsett hur vackra dessa än må vara. Nationer och samhällen kan inte drivas som ett politiskt parti. De är mer komplexa än så.

Samhörighet, solidaritet och värdegrund utgår ifrån identiteten och denna skapas i sin tur genom att en grupp människor anser sig ingå i samma komplicerade väv av en upplevd gemensam historia, ett gemensamt språk, gemensamma seder och bruk, gemensamma traditioner och en gemensam moral, som ofta är starkt påverkad av en tidigare eller nuvarande gemensam religion.

Då liberalismen vägrar att inse dessa samband är den precis lika oförmögen och ovillig som socialismen när det gäller att upprätthålla och bygga nationer. På ett sätt är den till och med värre än socialismen, då den inte är förmögen eller särdeles villig att bygga några gemenskaper överhuvudtaget och därmed utgör ett direkt hot emot den solidariska svenska välfärdsstaten.

Nationalismen och värdekonserverna är de enda åsiktsriktningarna som kan slå vakt om bägge dessa nödvändiga storheter på demokratisk grund. Sabunis initiativ kan därför aldrig bli någonting annat än ytlig populism och ett slag i luften.

Mattias Karlsson

Hört talas om Ryssland?

Rubriken ovan finns att läsa på Dagens Nyheters ledarsida den 6 december. Journalisten Peter Wolodarski kommenterar den svenska försvarsberedningens rapport "Säkerhet i samverkan", som presenterades två dagar tidigare.

I den 160 sidor långa rapporten beskriver en enig försvarsberedning att de stora hoten är sjukdomar, terrorism och framför allt klimatförändringarna. Hotet från Ryssland existerar knappt och Wolodarski skriver mycket riktigt: "Ledamöterna är så upptagna av klimatförändringar och sonderfallande stater i Afrika, att man inte lägger någon större vikt vid vad som sker i vårt närområde."

Ryssland går åter mot ett totalitärt styre. Det visade inte minst det senaste valet i Ryssland. Den svenska försvarsberedningens rapport ter sig därför ganska naiv.

Björn Söder

Framåtsträvande värdekonserverna blogg med en injektion av nationalism och socialt ansvarstagande...

[WWW.SDBLOGG.SE]

Svenskfientliga Maud Olofsson

I Östra Sörmlands Posten, ÖSP i Trosabygden, november 2007, står det att läsa om Trosa företagsvecka, där näringsminister Maud Olofsson ska ha framfört följande under ett seminarium: "Det var faktiskt inte vi svenskar som byggde Sverige. Det var människor som kom utifrån."

Richard Jomshof

richard.jomshof@sverigedemokraterna.se

Vi tar det en gång till, för att vara på den säkra sidan att ingen missar uttalandet: "Det var faktiskt inte vi svenskar som byggde Sverige. Det var människor som kom utifrån."

Maud Olofssons uttalande är härresande och naturligtvis ett hån mot alla de bönder, fiskare, skogs-, bergs- och fabriksarbetare, pigor, drängar, torpare, backstugusittare och inhysheshjon, samt en rad andra som inte räknas upp här, vilka slitit dag och natt för att försörja sig själva och den egna familjen, och som med sitt idoga arbete bidragit till att bygga det vi i dag kallar Sverige. Det är också ett hån mot alla de kvinnor och män som tvingats sätta livet till under krigstid, ett hån mot tänkare, uppfinnare, företagsledare och företag som till exempel August Palm, Hjalmar Branting, Per-Albin Hansson, Karl Staaf, Arvid Lindman, Gustav I (Gustav Wasa), Karl XI, Gustav III, Carl von Linné, Christopher Polhem, Johan Gabriel Oxenstierna, Alfred Nobel, L M Ericsson, ASEA, Alfa-Laval, SKF, AGA, IKEA, Tetra Pack, arbetarrörelsen, nykterhetsrörelsen, frikyrkorörelsen och kvinno- rörelsen. Och så vidare...

Listan kan som ni förstår göras

"Det var faktiskt inte vi svenskar som byggde Sverige. Det var människor som kom utifrån", hävdar centerpartiets ledare Maud Olofsson. Foto: Pawel Flato

mycket lång, men jag tror att detta räcker för att ni ska förstå vad det är jag försöker säga. Det bör kanske påpekas att några av dessa personer och rörelser framfört tankar och idéer som inte ligger i linje med vad jag kanske tycker och tänker. Naturligtvis. Men de är alla en del av vår svenska historia. De utgör alla en viktig del av den grund på vilken dagens samhälle vilar.

Naturligtvis är det så att vi mottagit influenser utifrån, precis på samma sätt som att andra länder kommit att influeras av Sverige och svenska tankar och idéer. Naturligtvis är det så att det till Sverige invandrat enskilda och grupper av invandrare vilka kommit att bidra till Sveriges

uppbyggnad, på samma sätt som att svenskar utvandrat och gjort det samma i andra länder.

Men att på fullt allvar, vilket Maud Olofsson de facto gör, hävda att svenskarna inte alls bidragit till det egna landets uppbyggnad, är naturligtvis inte bara grovt felaktigt, det är dessutom ett klart uttryck för historierevisionism.

Maud Olofsson är dock inte ensam i sitt självförakt; uttalandet är bara ett i raden av många. Det är nästan att jag tror att det pågår en sorts tävling där våra riksdagspolitiker försöker överträffa varandra vad gäller korkade och svenskfientliga uttalanden.

Allt fler irakier söker sig till Sverige

Siffror från FN:s flyktingorgan UNHCR visar att Sverige tar emot fler asylsökande från Irak än resten av EU sammantaget. Bara mellan januari och september 2007, sökte så många som 13 989 asylsökande sig till Sverige från Irak, vilket är omkring 1 500 varje månad. Samtidigt kom 13 500 till resten av EU under årets nio första månader. Motsvarande siffra för Kanada och USA är 654 personer. rapporterar Sveriges Radio - Ekot den 5 november.

Hanne Mattisen, presschef för UNHCR i Norden och Baltikum, för-

klarar det med att det är känt i regionen (det vill säga Irak) att "Sverige lever upp till sina internationella förpliktelser och också är ett land, som uppträder enligt UNHCR:s rekommendationer". Vad det handlar om är naturligtvis att det är känt i regionen att Sverige är ett land med ovanligt stora svängdörrar.

Inte nog med detta, ett internt UD-dokument visar att strömmen av asylsökande till Sverige från Irak kommer att öka än mer. I dokumentet, som är en rapport från svenska ambassaden i Syrien från slutet av oktober, står det skrivet att "incitamentet att lämna Syrien växer och

migrationstrycket mot Sverige från irakiska medborgare i Syrien kommer därför sannolikt att öka inom den närmaste tiden".

Till saken hör att Syrien har stängt sina gränser för irakier, och enligt dokumentet tänker de syriska myndigheterna börja skicka hem irakerna, med följden att fler väljer att söka sig till Europa - och Sverige naturligtvis.

Det är inte bara så att vi går en mycket osäker framtid till mötes, utan behovet av Sverigedemokraterna i Riksdagen blir allt större för varje dag som går.

Svenska EU-pass förfalskas i stort skala

Radio P1-programmet Kaliber avslöjade den 11 november att svenska EU-pass förfalskas i stor skala, pass som sedan används vid människosmuggling.

Staffan Tilling, juridiskt ansvarig för passen på Rikspolisstyrelsen, uppger att 200 000 pass är på drift. Bara i år har så många som 37 315 pass försvunnit. Samtidigt rapporteras om en man i Göteborg som fått ut så många som 12 pass på sex månader.

De förfalskade passen tillhör den serie som gavs ut 2003, innan de nya

så kallade biometriska passen, och enligt Kerstin Högbäck, passexpert på Rikskriminalpolisen, är förfalskningarna mycket bra. Det rör sig om äkta pass som utfärdats till svenska medborgare, vilka sedan förfalskats. Högbäck uppger vidare att det i stort sett bara är irakier som använder sig av dessa pass, som kostar mellan 20 - 25 000 kronor.

Den 21 januari 2007 kunder norska Aftenposten avslöja att Iraks ambassad i Stockholm under en längre tid utfärdat hela 26 000 pass på falska grunder till asylsökande.

I samband med detta avslöjande uppgav Migrationsverkets ID-expert, Bengt Hellström, för tidningen Metro att Migrationsverket sedan länge har haft kännedom om att den irakiska ambassaden utfärdar pass på falska grunder, och att detta har rapporterats vidare till UD. I själva verket har Migrationsverket under två års tid fått uppgifter om att det utfärdas falska pass på ambassaden, trots detta har verksamheten kunnat fortsätta.

Noterat...

Kraftig ökning av antalet asylsökande till Sverige

Antalet asylsökande år 2007 slutade efter att Migrationsverkets räknat klart på hela 36 207 personer, vilket är en ökning motsvarande nära 50 procent jämfört med 2006. Var tionde asylsökande kom från Somalia och drygt hälften av alla asylsökande, 18 559 personer, var irakier. Enligt statistik från UNHCR, som sträcker sig fram till juni 2007, var bara USA ett större asylland i antal asylsökningar till västländerna under fjolåret.

En annan trend 2007 var att fler asylsökande får ja på ansökan redan i första instans. Migrationsverket hade, medräknat november, beviljat 51 procent av de 29 245 asylärenden som då hittills hade avgjorts.

Trots denna ökning meddelade migrationsminister Tobias Billström under ett seminarium i Växjö i början på december att han vill öppna upp för fler vägar in i Sverige, samtidigt som han påstod att välfärden hotas utan arbetskraftsinvandring.

Fler jobb går till invandrare

Allt fler invandrare får jobb i Sverige och i fjol gick vart tredje jobb till en person som fötts utomlands. Detta enligt färsk statistik från SCB och arbetsförmedlingen, som dessutom spår att hälften av de nya jobben i år kommer att gå till invandrade personer.

Kritik mot Skolval 2006

Ungdomsstyrelsens utvärdering av Skolval 2006 visar att man misslyckades med att få elever med icke godkänt i samhällskunskap att bli mer intresserade av politik och samhällsfrågor, vilket var ett av de primära målen. Enligt utvärderingen var det elever med bra betyg och som redan är intresserade av samhällsfrågor som fick störst utbyte av skolvalet.

Vidare kritiserar Ungdomsstyrelsen att skolvalet inte gick rätt till på många skolor runt om i Sverige. I en del skolor fick eleverna inte rösta på exempelvis Feministiskt Initiativ, Piratpartiet och Sverigedemokraterna och i vissa skolor ogiltigförklarades felaktigt röster på dessa partier. Detta förfarande är enligt Ungdomsstyrelsen "odemokratiskt" och "djupt beklagligt". För att allt ska gå rätt till i nästa skolval föreslår Ungdomsstyrelsen att skolorna ska erbjudas utbildning och stöd.

Moské byggs i Göteborg

1993 gavs Sveriges muslimska stiftelse tillåtelse att uppföra en moské i Göteborg. Svårigheter att hitta finansierare har dock inneburit att det hela gått i stå. I dag, femton år senare, har Saudiarabien garanterat 8,6 miljoner dollar för moskébygget, vilket innebär att moskén kan börja byggas under våren. Från stiftelsens sida förnekar man att Saudiarabien ställt några krav i samband med finansieringen, men pastor Fouad Rashed, verksam i Angered, tror att Saudiarabien köper sig inflytande genom sina bidrag.

I det första bygget kommer 44 miljoner kronor från utlandet, hur mycket kommer det att påverka teologin? Det är klart att de inte betalar 44 miljoner utan att vilja ha något tillbaka, säger han till tidningen Dagen den 2 januari.

Moskén på Hisingen kan snart följas av fler. Det Islamiska förbundet i Göteborg har bygglov för att uppföra ett moskékomplex i Angered. Det är tänkt att innehålla moské, kafé, butik, läkarmottagning, utbildningslokaler och gymnastikbyggnad. Finansierare saknas dock och man talar om en byggstart först 2009.

Fotnot: Sd Göteborg drog den 1 februari igång en kampanj mot moskébygget. Läs mer om detta på sidan 12.

Vill öppna Karl XII:s grav

En grupp forskare ansöker nu om att få öppna Karl XII:s grav i Riddarholmskyrkan i Stockholm för att undersöka vilken kula som egentligen dödade kungen 1718.

En av initiativtagarna, historieläraren och författaren Rolf Uppström, säger sig en gång för alla vilja undersöka om det var en norsk kula eller en svensk lönnmördares skott, som dödade Karl XII. Med hjälp av ny teknik hoppas man att metallrester i kungens kranium ska avslöja gåtan. Om man hittar järn- eller blyrester i kraniet, stärker det teorin att det var en norsk kula som dödade kungen. Finner man däremot mässingsrester, stärker det lönnmordsteorin, menar Uppström.

Förslaget har dock mött kritik. Historikern och författaren Peter From anser att det handlar om sensationslystnad och att lönnmordsteorin är avfärdad. From har själv av experter avrättas från att göra en undersökning med elektronmikroskop, då skottsårskanterna i kraniet har börjat vittra bort. Dessutom har de berörts med instrument av metall och legat i en kista med metalldelar.

Karl XII:s balsamerade kropp har legat orörd sedan 1917 då sarkofagen renoverades.

J0 riktar kritik mot gymnasieskolan af Chapman

Justitieombudsmannen Kerstin André riktar stark kritik mot att dåvarande rektorn på gymnasieskolan af Chapman i Karlskrona, Maria Persson, hindrade Sverigedemokraterna från att sprida partiets budskap på skolan inför valet 2006. (Beslutsdatum: 2007-10-26, Diarie-nummer: 4192-2006)

Richard Jomshof

richard.jomshof@sverigedemokraterna.se

För er som inte minns händelsen, arrangerade gymnasieskolan af Chapman med anledning av det då stundande valet, en aktivitet kallad "Valstugor" den 7 september 2006, där samtliga partier i fullmäktige – inklusive Sverigedemokraterna – var inbjudna att hålla bokbord med valinformation till skolans elever. Tre dagar innan den planerade aktiviteten valde dock skolans rektor att återta Sverigedemokraternas inbjudan.

Enligt rektorn var beslutet en ordningsfråga. I skolans remissvar skriver man att grunden till beslutet var att "ordning och säkerhet för elever, personal och SD-representant inte kunde garanteras om planerade elevaktioner skulle genomföras i samband med SD:s närvaro". Således valde skolan, i varje fall om man ska tro skolans eget remissvar, att neka Sverigedemokraternas tillträde till skolan för att det fanns risk för att en liten grupp elever – så vitt jag förstår antingen med invandrarbakgrund eller med extremvänstersympatier – planerade "elevaktioner" där säkerheten kunde sättas ur spel.

Budskapet från skolan var och är således att man böjer sig för våld och/eller hot om våld. I varje fall om hoten riktar från elever som sympatiserar med avgrundsvänstern och/eller har invandrarbakgrund. För ni tror väl ändå inte att man hade agerat på detta sätt om det hade rört sig om en grupp elever med exempelvis nazistsympatier!

Demokratins spelregler ska följas. Sverigedemokraternas inställning är naturligtvis att alla former av beteende som beskrivs ovan ska motverkas. Är det så att någon eller några elever försöker sätta svensk grundlag ur spel – oavsett vilka åsikter de än må vara bärare av – ska de naturligtvis motarbetas. Går de inte att tala till rätta, är min mening att de ska lyftas ut från skolans område med omedelbar verkan.

Resonemanget får stöd av Justitieombudsmannen Kerstin André, som skriver följande i sitt beslut:

"Det kan ifrågasättas om rektorn gjorde tillräckliga ansträngningar för att komma till rätta med situationen t.ex. genom att framhålla för eleverna att allvarligt ordningsstörande aktioner av aviserat slag inte var förenliga med skolans demokratiska värdegrund och inte skulle tolereras av skolledningen. Konsekvensen av hennes beslut blev under alla förhållanden att ett av de i kommunfullmäktige representerade partierna utestängdes från en aktivitet som partiet hade samma rätt att delta i som övriga inbjudna partier. [...]"

Om skolledningen hade anledning anta att eleverna skulle allvarligt störa aktiviteten 'Valstugor', skulle hela arrangemanget ha kunnat ställas in. Ett sådant beslut hade varit korrekt i formellt hänseende eftersom alla inbjudna partier då hade drabbats på samma sätt. Enligt min mening borde rektorn, om eleverna inte kunde talas till rätta, med beaktande av 1 kap. 9 § regeringsformen ha valt detta alternativ i den nu aktuella situationen. Detta hade möjligen också tydliggjort för eleverna hur allvarligt det är om de demokratiska spelreglerna inte följs och att det var deras eget förväntade agerande som i praktiken skulle omöjliggöra den samverkan mellan skolan och samhället i övrigt som förutsätts i skolförfattningarna. [...]"

Jag vill också understryka vikten av att en skolledning inte faller undan för sådana invändningar från elevernas sida som ytterst kan leda till en urholkning av de grundlags-

Justitieombudsmannen riktar stark kritik mot att gymnasieskolan af Chapman i Karlskrona hindrade Sverigedemokraterna från att sprida partiets budskap på skolan inför valet 2006.

fästa principerna om yttrandefrihet och tryckfrihet."

För er som inte känner till detta, kan jag dessutom meddela att den kritiserade rektorn, som för övrigt inte längre är rektor utan verksam inom en av kommunens förvaltningar, även var rektor på skolan då jag avskedades som lärare 2002. Även då hänvisade man till att det fanns hot om våld från en grupp elever som inte accepterade svensk grundlag eller att undertecknad var aktiv i Sverigedemokraterna. Någon mer än undertecknad som ser sambandet?

Saklig och allsidig undervisning

Avslutningsvis kan det vara på sin plats att påpeka att Skollagen (1985:1100) slår fast att skolans verksamhet ska utformas i överensstämmelse med grundläggande demokratiska värderingar. Vidare ska gymnasieskolan enligt 1994 års läroplan för de frivilliga skolformerna (Lpf 94), inte bara vara öppen för skilda uppfattningar, utan dessutom uppmantra att de förs fram. Läroplanen

stipulerar dessutom att olika värderingar, uppfattningar och problem ska diskuteras och redovisas öppet, men också att undervisningen ska vara saklig och allsidig. Följande står vidare att läsa i beslutet från Justitieombudsmannen Kerstin André:

"Eleverna har rätt till inflytande i skolan. Det är dock ytterst huvudmannen och den enskilda skolan som avgör hur verksamheten i skolan skall utformas och organiseras. Den omständigheten att elever i en skola inte anser att ett visst parti skall få möjlighet att lämna information i skolan, ger inte skolledningen rätt att neka det aktuella partiet tillträde till skolan och på så sätt särbehandla partiet i förhållande till andra partier. En sådan åtgärd står i strid med objektivitetsprincipen i 1 kap. 9 § regeringsformen och de grundläggande demokratiska värderingar som skolan skall värna. Vidare måste skolan i sin verksamhet verka för att de grundlagsfästa principerna om yttrandefrihet och tryckfrihet inte kränks. Det är en angelägen uppgift

för skolorna att, i enlighet med skollagen och läroplanen, få eleverna att förstå värdet av att dessa friheter respekteras och att det är i just den situationen när elever inte delar eller till och med tar starkt avstånd från den uppfattning som ett politiskt parti förväntas föra fram som grundlagens bestämmelser om yttrandefrihet och tryckfrihet gör sig gällande med särskild styrka. [...]"

Den ovan nämnda objektivitetsprincipen måste iakttas, och ordnings-skäl får inte användas som svepskäl för att utesluta ett parti på grundval av de åsikter som partiet förväntas föra fram. Det kan - i anledning av att det har framkommit att en elev hade uppgett att han kände sig kränkt av att Sverigedemokraterna hade bjudits in till skolan - tilläggas att lagen (2006:67) om förbud mot diskriminering och annan kränkande behandling av barn och elever självfallet inte får åberopas till stöd för ett grundlagsstridigt handlande eller ett kringgående av grundlagen."

SOM SAGT...

Vill Du veta mer om Sverigedemokraterna?

Tveka inte att kontakta oss för ett gratis informationspaket.

Tel: 08-50 00 00 50

Bankgiro: 5280-7005 (medlemskap 200 kr)

E-post: info@sverigedemokraterna.se

På webben hittar Du mer information om Sverigedemokraterna i Din kommun.

www.sverigedemokraterna.se

**GLÖM INTE ATT BETALA
MEDLEMSAVGIFTEN
FÖR 2008!**

BG: 5280-7005 (200 KR)
SD-KURIREN INGÅR I PRISET

Lars Leijonborg vill ha statlig imamskola i Sverige

Påstådd brist på imamer leder till att regeringen med hjälp av statligt stöd vill utbilda islamska präster, så kallade imamer. En utredning i frågan kommer att tillsättas.

Förslaget om att starta en statligt finansierad imamskola kommer enligt Lars Leijonborg ursprungligen från de muslimska organisationerna i Sverige. Personligen tycker Leijonborg att ett av de viktigaste argumenten för förslaget är att statliga imamskolor skulle bidra till att stävja de radikala strömningarna av islam.

- Idag har vi en brist på imamer vilket gör att radikala muslimska grupper från bland annat Saudiarabien erbjuder att skicka hit sina imamer. Det bidrar till en radikaliserings, säger Lars Leijonborg till DN:s nätupplaga den 5 februari.

För att utforma förslag på hur imamutbildningarna ska se ut kommer regeringen tillsätta en statlig utredning. Men Lars Leijonborg själv ser i nuläget inget behov av imamutbildning på högskolenivå. Han tänker sig snarare en eftergymnasial

Sveriges Högskole- och forskningsminister, Lars Leijonborg, vill ha en statlig imamskola. Foto: Mikael Lundgren

utbildning på folkhögskola.

Omar Mustafa, presstalesman för Sveriges unga muslimer, bekräftar för DN:s nätupplaga Sveriges muslimska råds önskemål om statligt finansierade imamskolor. Samtidigt betonar han även de muslimska organisationernas självständighet:

- Vi vill att staten legitimerar en imamutbildning, men vi vill själva vara med och utforma den. Det är inte statens sak att definiera vad som är radikal islam, säger Omar Mustafa.

Varnar för islamiseringen

Det kristna ekumeniska nätverket Svenska Evangeliska Alliansen, med flera kristna samfund som medlemmar, har nyligen uppmärksammat svenska kristna på islamiseringen av Europa.

"Det råder en skrämmande och farlig tystnad. Medan politiker tassar tyst omkring i det politiskt korrekta rummet så islamiseras Europa. Svenska mediers medlöperi består av en öronbedövande tystnad. [...] hur ska man kunna föra en meningsfull dialog om man inte vågar identifiera och verbalisera problemen? För vi vet, både i Storbritannien och i Sverige, att integrationen av framförallt muslimska invandrare har misslyckats", skriver Mats Tunehag, ordför-

ande för Svenska Evangeliska Alliansen, den 6 februari.

Vidare skriver Mats Tunehag följande om situationen i Storbritannien:

"Den brittiska regeringen har i all tysthet, efter en rad utredningar, bestämt att betala ut bidrag till polygama familjer. Det betyder att de som har fler än en fru får bidrag per fru, samt möjlighet till ökat bostadsbidrag eftersom alla fruar med barn kräver större bostadsyta. [...] nu sanktionerar regeringen indirekt en olaglighet och ett islamskt institutionaliserat kvinnoförtryck."

Vidare pekar Tunehag på den ökande antisemitismen i Sverige och övriga Europa och att den främst beror på muslimska invandrare och

fortsätter:

"I Norge har en ledare för det muslimska rådet, tillika ledande socialdemokrat och medlem av regeringens jämställdhets- och anti-diskriminering arbete, vägrat att ta avstånd ifrån dödsstraff av homosexuella. I en debatt på universitetet i Oslo sa ledaren för muslimska studenter att han inte kan kritisera andra länder som avrättar homosexuella."

Nyligen kritiserade även den brittiske biskopen Michael Nazir-Ali, islamiseringen av Storbritannien. Med sin bakgrund ifrån Pakistan känner han väl till islam, och ville varna för den farliga utvecklingen i Storbritannien. Nu lever biskopen och hans familj under dödshot från fanatiska muslimer.

(S) vägrar redovisa kostnader

Sverigedemokraterna i Bromölla har föreslagit att kommunen skall upprätta ett så kallat mångkulturellt bokslut, där kostnader för flyktmottagning och invandring öppet redovisas. Alla partier i kommunen ställde sig initialt positiva till förslaget. Socialdemokraternas partisekreterare, Marita Ulvskog, upprördes dock över beslutet.

Marita Ulvskog anser att man inte kan räkna på lönsamhet eller icke lönsamhet när det gäller denna fråga och tvingade Bromöllas socialdemokratiske kommunalråd, Åke Hammarstedt, att krypa till korset, be fru Ulvskog om ursäkt och backa från förslaget. I en framkrystad förklaring säger han till SVT Sydnytt:

"Under dagen har jag insett att det mer och mer blir så att jag blir anklagad för att vara främlingsfientlig och att jag skulle stödja Sverigedemokra-

Marita Ulvskog vill inte att svenska folket ska känna till kostnaderna för invandringsspolitiken. Foto: Photo2be.com

terna."

Med all sannolikhet har det istället att göra med att man redan börjat räkna på kostnaderna och insett hur mycket det kostar. Socialdemokra-

terna vill helt enkelt inte låta svenska folket, på ett öppet och ärligt sätt, ta del av den kostnad som det massiva flykt- och invandarmottagandet medför.

Lämpligt med studieresor till diktatur?

Sten Andersson kräver svar ifrån Malmös skolkommunalråd angående planerna på att skicka mellanstadieelever ifrån Malmö till Saudiarabien.

Med anledning av att Malmö stad, genom bland annat Limhamn-Bunkeflo stadsdelsfullmäktige och utbildningschefen, Mats Bååth, givit sitt stöd åt ett kulturutbytesprojekt, där mellanstadieelever från Malmö skall åka på studieresa till Saudiarabien, har Sverigedemokraternas kommunalråd, Sten Andersson, idag lämnat in en enkel fråga till kommunfullmäktige.

- Jag vill veta hur den socialdemokratiska majoriteten kan finna det lämpligt att skicka mellanstadieelever på en kulturutbytesresa till en islamistisk diktatur där man förtrycker kvinnor och dagligen kränker de mänskliga rättigheterna. Jag är också mycket intresserad av att få veta hur man kan finna det lämpligt att skicka skolbarn ifrån Malmö till ett land, som det svenska Utrikesdepartementet avråder svenskar att resa till, på grund av risken för terrordåd mot utlänningar, säger Sten Andersson.

Moské planeras i Umeå

Om mindre än ett år kan världens nordligaste moské ligga i Umeå, detta sedan länsrätten i slutet på januari valde att avslå flera överklaganden från kringboende.

Beslutet att ge bygglov för en moské överklagades först till länsstyrelsen och sedan till länsrätten. Kringboende befarar ökad trafik i området och risk för attentat. Kritik mot minaretten, som är tänkt att bli 17 meter hög, har också framförts.

Moskén är tänkt att rymma 1 000 besökare och kommer förutom bönelokal att innehålla bland annat gymnastiksal och kontor. Det finns i dag omkring 2 500 muslimer i Umeå.

Förskolor finansierar terrorism

Ett bolag som drivit sju olika friskolor med muslimsk profil i Tensta och Rinkeby, har förskingrat mellan nio till tolv miljoner kronor. Friskolebidrag har förts över till konton i Afrika och den arabiska halvön. Polisen har anhållit flera personer som misstänks vara inblandade i härvan, rapporterar Dagens Nyheter.

Utöver skattverkets granskning och polisens utredning, så undersöker även fackförbundet Kommunal oegentligheter. Man har kvitterat ut pengar för barn som varit inskrivna trots att de inte ens finns i landet, anställningsförhållandena har varit undermåliga och inga kollektivavtal har funnits för de anställda. Svarta löner, personal som är analfabeter och ekonomiska oegentligheter är olika problem som förskolorna brottas med.

Samtidigt meddelar Dagens Nyheter att ekobrottshärvan har kopplingar till två personer vilka är misstänkta för att förmedla pengar till terroristverksamhet. Säpo har nu kopplats in och utredningen hålls hemlig.

Allt färre barn döps

Sedan 1996 har andelen barn födda i Sverige som döps i Svenska kyrkan, minskat med drygt 13 procentenheter; från 78,4 procent 1996 till 65 procent 2006.

Kritiker menar att svenskarna vänder sig från Svenska kyrkan, men kyrkans informationschef har delvis en annan förklaring.

- När det gäller döpsiffrorna så är det ju så att man räknar i procent av alla födda barn i Sverige. Och det är ju väldigt många barn som kommer från en annan kulturell tradition och där det skulle vara helt främmande att döpas in i den Svenska kyrkan. Så det är många intressanta faktorer med det mångkulturella Sverige, säger Ingrid Andersson, informationschef för Svenska kyrkan till SVT:s Aktuellt.

Bistånd till svenska skulder

Omkring tre miljarder kronor, cirka tio procent av det svenska biståndet, går till annat än fattigdomsbekämpning, rapporterar SVT-text.

Enligt Magnus Walan på biståndsorganisationen Diakonia, går omkring tre miljarder kronor av det svenska biståndet årligen till helt andra saker än fattigdomsbekämpning, som att täcka upp företagsskulder och flyktningverksamhet i Sverige. Magnus Walan menar att detta är att lura de svenska skattebetalarna.

Socialdemokraterna stödjer terrorgruppen al-Fatah

I den israeliska staden Dimona dödades den 4 februari en kvinna och trettioåtta andra personer skadades, då en självmordsbombare, tillhörande en underavdelning av al-Aqsa martyrernas brigader, sprängde sig själv i luften vid ett israeliskt köpcentrum.

Mattias Karlsson

mattias.karlsson@socialdemokraterna.se

Al-Aqsa martyrernas brigader är sin tur en del av partiet al-Fatah, som de svenska socialdemokraterna kallar sitt "systerparti" och vid flera tillfällen har bjudit in till Sverige. Enligt Sydsvenska Dagbladet firade al-Fatahs anhängare attacken mot de civila israelerna genom att dela ut blommor och godis på Gazas gator. Nedan följer några intressanta fakta om socialdemokraternas palestinska vänner, som kan vara värt att ha i bakhuvudet nästa gång någon hycklande socialdemokrat fördömer Sverigedemokraterna för att vi i valet 1998 fick hjälp ifrån franska Front National med att trycka våra valfoldrar, för att vi sympatiserar med Dansk Folkeparti eller något annat hemskt...

Fakta om al-Fatah:

Fatah-rörelsen har länge varit Palestinas mest tongivande organisation och har under större delen av sin existens företrätt av den nu avlidne ledaren Yassir Arafat. Rörelsen officiella flagga visar två korslagda maskingevär och en karta över det palestinska området där staten Israel suddats bort. Al-Fatah fungerade länge som en gerillaorganisation sponsrad av Sovjetunionen och andra kommunistiska stater. Organisationens olika grenar har genom åren gjort sig skyldiga till otaliga terroråtgärder, tortyr och brott mot de mänskliga rättigheterna.

Partiet styrs med järnhand. Man saknar demokratiska strukturer och försök att reformera partiet har slagits ned under vapenhot. Trots att dess stadgar föreskriver att interna val skall hållas vart femte år, så hölls inga val mellan 1989 och Arafats död 2004. Människorättsorganisationer har uppgett att flera hundra fångar har suttit fängslade utan rättegång i de fängelser som partiet kontrollerar. Enligt den ansedda tyska tidningen

Der Spiegel, har partiets säkerhetsstyrka i Gaza har också hållit sig med en egen tortyrkammare dit man fört motståndare till partiet.

Partiet har flera väpnade grenar varav en, som tidigare nämnts, är terrororganisationen, al-Aqsa-martyrernas brigader, som gjort sig kända bland annat genom att döda elva personer, varav fem barn, vid en självmordsattack mot en judisk konfirmationsfest.

Al-Fatah försökte länge ge sken av att man distanserade sig ifrån al-Aqsa-martyrernas brigader. 2003 avslöjade dock den engelska TV-kanalen BBC att Fatah-ledare öppet erkände brigaden som en del av den egna rörelsen och att man försåg terrorgruppen med en månatlig budget på upp till 50 000 amerikanska dollar i månaden. Al-Fatahas företrädare har också offentligt gratulerat al-Aqsa-brigaden efter att dessa utfört "lyckade" attentat. Ett exempel är när organisationen i början av mars 2002 hade dödat 19 israeler, bland annat genom ett självmordsattentat mot en judisk stadsdel i Jerusalem.

"Al-Fatah är i likhet med de svenska socialdemokraterna medlemmar i socialistinternationalen."

Al-Fatahs ledare på Västbanken, Marwan Barghuti, uttryckte sig då på följande sätt till TV-kanalen al-Jazeera: "Jag gratulerar det palestinska folket och al-Aqsas martyrbri-gader för deras operationer mot soldater och bosättare."

Genom bland annat sitt medlemskap i Palestinian Liberation Organization, PLO, och Palestinian National and Islamic Forces, har al-Fatah haft ett nära samarbete med en lång rad terrororganisationer som utför attacker mot civila. En av dessa är Islamiska Jihad, som i september 2007, på sin hemsida skröt med att man medvetet lanserat en raketattack mot den israeliska staden Sderot, samtidigt som de israeliska skolbarnen där började sin nya termin.

Al-Fatah är i likhet med de svenska socialdemokraterna medlemmar i Socialistinternationalen. Fatahs

ungdomsorganisation innehar precis som svenska SSU (representerat av Anna Sjödin!) en av de vice ordförandeposterna i internationalens ungdomsorganisation, IUSY. Socialdemokraterna upprätthåller mycket täta och vänskapliga relationer till partiet. På socialdemokraternas hemsida den 18 december 2003, beskrevs al-Fatah som "Socialdemokraternas palestinska systerparti", i samband med att en delegation från al-Fatah besökte socialdemokraterna i syfte att lära sig hur man bedriver kampanjer och kommunicerar med väljare. En rundtur i riksdagen hann man också med. År 2007 bjöd SSU in företrädare för al-Fatah och extremistorganisationen Hamas till ett seminarium i Sverige.

Den 12 januari i år (2008) firade socialdemokraternas 43-årsdag av al-Fatahs bildande tillsammans med Palestinas ambassadör och Fatahs representanter i Uppsala. Peter Gustavsson ifrån socialdemokraterna höll tal och sade då bland annat att:

"Vi socialdemokrater arbetar här i Sverige och här i Uppsala för samma värderingar som Fatah arbetar för i Palestina. [...] Det palestinska folkets kamp för frihet kommer att fortsätta, och den svenska arbetarrörelsen kommer att fortsätta stå vid er sida som vänner och kamrater."

Källor:

<http://www.jpost.com/servlet/Satellite?pagename=JPost/JPArticle/ShowFull&cid=1202064575658>
<http://sydsvenskan.se/opinion/signerat/mats-skogkar/article298737.ece>
<http://www.spiegel.de/international/world/0,1518,489898,00.html>
<http://english.aljazeera.net/NR/exeres/069C3EC6-8FD1-497F-9F5E-F3A0166BC7D2.htm>
http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/middle_east/4386355.stm
<http://www.hrw.org/reports/2001/pa/>
<http://www.spiegel.de/international/world/0,1518,489898,00.html>
http://en.wikipedia.org/wiki/Fatah#Armed_factions
<http://www.hrw.org/reports/2002/isrl-pa/ISRAELPA1002-08.htm>
http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/3243071.stm
<http://www.aftonbladet.se/nyheter/article61713.ab>
http://www.terrorism-info.org.il/malam_multimedia/English/eng_n/html/pij_e_spokesmen.htm
<http://www.iusy.org/iusy/content/view/312/262/lang/en/>
http://www.ssu.se/om_ssu/?idart=2496
<http://www.s-info.se/region/default.asp?id=7>
http://data.s-info.se/data_region/7/documents/Det_palestinska_folkets_befrielse_maste_vara_dess_eget_ver....pdf

Islamic Center misstänkt för bokföringsbrott

Länsstyrelsen hotar nu att polisanmäla Islamic Center i Malmö för bokföringsbrott, detta sedan man för tredje året i rad lämnat in en starkt försenad och bristfällig årsredovisning, rapporterar Sydsvenska Dagbladet den 17 januari.

Årsredovisningen för 2006, som skulle varit inlämnad den 1 juli 2007, lämnades in först den 14 januari i år, detta sedan stiftelsens styrelsemedlemmar Bejzat Becirov, Midhat Ibrahimbegovic och Zarif Alievski hotats med ett vite på 10 000 kronor vardera om årsredovisningen inte var Länsstyrelsen tillhanda senast den 15 januari.

Stiftelsen Islamic Center äger Sveriges största moské och har enligt ledningen kontakt med 50 000 muslimer i södra Sverige.

Revisor Svante Larsson pekar på flera brister i årsredovisningen för 2006. Dels finns det en stor eftersläpning i den löpande redovisningen, dels finns det brister i den interna kontrollen och kvaliteten. Vidare är det svårt att bedöma stiftelsens ekonomiska inställning vid ingången av 2006 på grund av brister i tidigare årsredovisningar. Larssons slutsatser är således att årsredovisningen inte upprättats i enlighet med gällande lagstiftning samtidigt som den inte ger någon rättvisande bild av stiftelsens resultat och ställning. Till detta kommer att stiftelsens anläggningar inte är försäkrade.

"Revisor Svante Larsson pekar på flera brister i årsredovisningen för 2006."

Redan 2004 hotade Länsstyrelsen med "åtgärder" mot Islamic Center på grund av den då försenade och mycket britsfälliga årsredovisningen. Man hotade bland annat med att gå till Tingsrätten och kräva att stiftelsens styrelsemedlemmar skulle bytas ut. Islamic Center lovade då bättring och man anställde en person som skulle sköta bokföringen. Trots detta har årsredovisningarna för 2005 och 2006 varit både försenade och bristfälliga. Bejzat Becirov har valt att skylla på "sjukdom hos den bokföringsansvarige", på branden och på att "vissa papper har lagts under andra papper".

Tre miljoner kronor spårlost borta

Efter moskébranden 2003 beslutade den dåvarande regeringen att ge stiftelsen Islamic Center tre miljoner kronor som skulle gå till återuppbyggnad och reparation. Pengarna, som betalades ut av Samarbetsnämnden för statsbidrag till trossamfund (SST) den 5 september 2006, är dock spårlost försvunna. De finns inte upptagna i Islamic Centers årsredovisning för 2006.

Enligt Sydsvenska Dagbladet betalades pengarna ut till Islamic Centers församling, som bedriver verksamhet i moskén och på Ögårdsskolan. Kontot, till vilket pengarna betalades, disponeras av församlingen efter rekvisition från Bejzat Becirov och Midhat Ibrahimbegovic. Och eftersom ekonomin för Islamic Centers församling, till skillnad från stiftelsens, inte är öppen för offentlig insyn, har man ingen koll på vad som hänt med pengarna.

Sydsvenska Dagbladet uppger att man sökt Bejzat Becirov och Midhat Ibrahimbegovic för en kommentar om pengarna, dock utan att lyckas.

Dyrare att diskriminera

Integrations- och jämställdhetsminister Nyamko Sabuni, meddelar att regeringen överväger att införa en så kallad diskrimineringsersättning, i stället för skadestånd, för dem som diskrimineras.

- Skadestånd är vanligtvis kopplade till straff, och det gör att skadestånden i Sverige är ganska låga. Därför bryter vi loss det som vi kallar diskrimineringsersättningen och skickar en tydlig signal till domstolarna

att ersättningarna ska vara kännbara [...] De ska vara avskräckande, och därmed ges det utrymme att utdöma högre ersättning, säger Nyamko Sabuni till Sveriges Radio - Ekot den 28 januari.

Som exempel nämner Nyamko Sabuni de 15 000 kronor ett lesbiskt par fick i skadestånd för att de slängdes ut från en restaurang när de kystes. Enligt Sabuni var detta skadestånd alldeles för lågt för att "verka avskräckande".

Diskriminerad kan man enligt svensk lagstiftning dock endast bli på grund av kön, etnisk tillhörighet, religiös tro, sexuell läggning och funktionshinder. I en lagrådsremiss till ny diskrimineringslag, vilken presenterades av regeringen på måndagen, ska det även bli förbjudet att diskriminera på grund av ålder och "könsöverskridande identitet som syftar på transpersoner". Ingenstans nämns dock politisk diskriminering.

Sverigedemokraterna firade 20 år

Nedan följer delar av det tal som Sverigedemokraternas partiledare, Jimmie Åkesson, höll vid partiets jubileumsfest i Stockholm den 9 februari:

"Partivänner, jag är fortfarande lite osäker på vad man egentligen ska prata om en sådan här kväll. Ska man fokusera på sådant som har hänt, saker som man själv upplevt och sådant som man hört andra berätta om. Sådant som kan anses ha haft stor betydelse för vårt partis utveckling under tjugo år? Eller ska man kanske undvika att prata för mycket om sådant som har varit och istället betrakta den här kvällen som ett avstamp in i framtiden, in i nästa tjugo år?"

När vi diskuterade det här jubileet i partistyrelsen, var det någon som frågade vad det är vi ska fira och om vi verkligen ska bry oss om att göra någon större grej av att partiet fyller tjugo år? Det finns ju en risk för att vi – om vi gör det på fel sätt – ger intryck av att vara helt okritiska i vårt sätt att betrakta vår egen historia och med tanke på att vi profilerat oss ganska hårt som ett nytt parti så skulle det kunna få en negativ effekt.

Jag svarade då, lite skämtsamt naturligtvis, att vi rent teoretiskt skulle kunna använda jubileet till att ta avstånd från partiets första tjugo år. Vi skulle kanske till och med kunna vinna någonting på en sån strategi, åtminstone kortsiktigt.

Nu tror jag väl kanske inte att vi ska behöva gå riktigt så långt i vår självkritik, men jag tror ändå att det är viktigt att vi, en sådan här dag, också ägnar en stund åt självvranssakan och framför allt åt att i konstruktiv anda fundera över sånt som vi kan göra bättre under de kom-

mande tjugo åren.

Det finns en del i partiets tjugoåriga existens, särskilt under några år i början på 90-talet, som vi har anledning att distansera oss i från. Sådant som lagt extra tyngd i varje sverigedemokrats ryggsäck och som tyvärr fortfarande inverkar negativt på många människors förtroende för oss som parti och som enskilda politiker.

Jag sa i samband med partiledardiskussionerna 2005, att det som allra starkast håller oss tillbaka från ett definitivt genombrott, det är väljarnas vrångbild av partiet. Jag sa också att vi måste rannsaka oss själva, vi måste våga erkänna våra egna misstag och vi måste se till att de inte upprepas. Och samtidigt – och förmodligen ännu viktigare – vi måste på ett offensivt och utåtriktat sätt vara tydliga med vilka vi är och vad vi faktiskt tycker. Så tror jag att vi kan övervinna den här vrångbild. Naturligtvis inte hos media eller det övriga etablissemangen – men hos väljarna. Hos dom som ska rösta på oss.

Sedan har vi den andra sidan – tveksamheter i partiets ungdom, det är ingenting unikt för oss. Det måste vi också förstå och komma ihåg. I jämförelse med många av de nuvarande riksdagspartierna, så framstår våra historiska misstag och barnsjukdomar som ganska försynta. Vi har aldrig tagit initiativ till rasbiologisk forskning, tvångsteriliserat människor eller hyllat mördarregimer. I dag, när riksdagspartierna tillåter sig själva företrädas av fiffelare, våldsbrottslingar och extremister, kan vi ärligt – och med gott samvete – slå oss för bröstet och hävda att vår renhållning fungerar. Vi inte har något att skämmas över. Vi är bättre än de

Honnörsbordet där partistyrelsen och distriktsordförandena satt med sina sällskap. På bilden syns bland annat Sten Andersson från Malmö.

andra, också i det avseendet!

Jag tog min första kontakt med Sverigedemokraterna strax efter valet -94 men jag blev inte medlem förrän på våren -95, när Mikael Jansson hade valts till ny partiledare och han hade påbörjat det viktiga byggandet av ett konventionellt och folkligt parti. Det var ett arbete jag mer än gärna ville vara en del av.

Jag har alltså haft äran att få vara med under tretton av partiets tjugo år och det har förstås hänt en hel del under den tiden. Jag hade inte tänkt prata så mycket om det här i kväll, utan får hänvisa till mitt och de övrigas respektive kapitel i jubileumsboken, men man kan väl sammanfatta det ungefär som så att den utveckling vi genomgått, och inte minst de framgångar vi nu skördar, är någonting historiskt och alldeles unikt i svensk politik. Att från noll och absolut ingenting – utan resurser, utan en klart definierad grupp kärnväljare och med ett massivt motstånd från hela det samlade etablissemangen – skapa och utveckla ett politiskt parti som nu, tjugo år senare – efter åtskilliga misstag, efter ett otal utdömanden och efter oräkneliga kraftanstängningar från motståndarna – står på gränsen till ett riksdagsinträde är en fantastisk bedrift som alla vi, som är och har varit delaktiga, ska vara oerhört stolta över.

I kväll har vi samlats här kanske i första hand för att uppvakta jubilearen, men det här är förstås också ett tillfälle för såväl tillbakablickar som intressanta diskussioner om framtiden. Tidigare i dag hade vi ett framtidsseminarium, där vi tog några första steg mot de stundande valkampanjerna och det val som förhoppningsvis ska innebära det definitiva genombrottet för partiet.

Redan i valet -98 fanns det de som på allvar trodde att vi skulle komma in i riksdagen. Jag trodde det inte, utan fokuserade helt på kommunvalet därhemma. Nästa val däremot, 2002, då trodde jag, och många andra, att det faktiskt fanns en chans. Vi hade värvat moderaternas riksdagsman, Sten Andersson, vi hade

ingått valsamverkan med Skånes Vål, vi hade mer pengar än tidigare, och vi saknade konkurrens från andra uppstickarpartier.

Jag minns att jag efter valet -98 hade en diskussion med Jens Leandersson om det här med förutsättningar. Vi slog våra kloka ihop och konstaterade det, att om vi bara hade en miljon kronor och fick vara med i en TV-debatt – då skulle genombrottet vara ett faktum. Sedan kom 2002, vi hade en miljon och Sten Andersson fick möta självaste Leijonkungen i en direktsänd tv-debatt. De stora framgångarna uteblev. Och sen kom 2006, och vi gjorde nästan allt det där som vi hade planerat för. Och visst, det räckte en bra bit på vägen, men inte hela vägen till målet.

Gång på gång, val efter val har man som sverigedemokrat tvingast omvärdera synen på vad som verkligen krävs för att nå det där definitiva genombrottet. Men då måste man komma ihåg, att vi är inte något nytt miljöparti, som hela etablissemangen kramar om och formligen bär in i riksdagshuset. Och vi är definitivt inte något Ny Demokrati, som byggde hela sin existens på kändis-skap och pengar, och som bekant gick upp som en sol och ner som en pannkaka.

Vi är någonting annat. Vi bygger långsiktigt, utifrån övertygelse och på en stabil grund, både ideologiskt och organisatoriskt. Även om man självklart önskar att allting ska hända snabbt och omedelbart, så vill jag hävda att vår utvecklingstakt varit precis lagom. Det är kanske inte så att vi har valt den själv, men den har varit bra för oss och kommer att gynna oss på lång sikt. Vår stabila utvecklingstakt är en garant för, att när vi väl kommer så är det för att stanna.

Myten om silverkulan, som krävs för att stoppa oss, lever. Och den är i högsta grad verklig.

Så, partivänner – vad är det egentligen som talar för att vi verkligen kommer att lyckas den här gången?

Jag tycker att utvecklingen talar sitt tydliga språk. Sverigedemokra-

terna är ett parti som vuxit i varje val. Sakta men säkert har vi klättrat uppåt, och det har till och med gått så sakta så att ingen förutom vi själva har märkt att vi närmat oss. Nu har alla upptäckt det. Den panik som nu sprider sig inom etablissemangen och bland riksdagspartierna, den är påtaglig.

Det tillsätts särskilda arbetsgrupper som ska jobba fram strategier för att stoppa oss. Partitoppar här i Stockholm har bråda dagar med att tala om för de lokala representanterna ute i kommunerna hur vi ska behandlas och hanteras. Ambivalens är total när det gäller frågan om att "ta debatten". Ska man ta debatten eller inte? Ska man nöja sig med att säga att man ska ta debatten och sedan backa när det kommer till kritan?

Och samtidigt som allt detta sker över huvudena på oss, så har vi det ganska bra. Vi växer, vi blir bättre. Vi blir hela tiden lite större, lite starkare.

Detta, kombinerat med samhällsutvecklingen, som ger oss rätt på punkt efter punkt, som visar att vi hela tiden haft rätt i våra analyser. Där fler och fler svenskar får upp ögonen för de problem som vi tjuvat om, år ut och år in. Det är vad som talar för att den här gången kommer vi verkligen att lyckas. Vi kommer att lyckas med besked.

Vi må ha tjugo jobbiga år – men också roliga och oerhört nyttiga år – bakom oss. Men låt oss alla vara överens om att de roligaste och viktigaste åren, dom fortfarande väntar på oss i framtiden!

Partivänner, låt oss tillsammans höja våra glas och skåla för vårt fantastiska parti och för alla fantastiska, solidariska, självupppoffrande och stolta människor som utgör detta vårt parti."

Jimmie Åkesson

Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson anländer till jubileumsfesten.

OBSESSION
RADICAL ISLAM'S WAR AGAINST THE WEST

DVD
139:-

Filmen är inte textad på svenska.

Obsession the movie är en dokumentärfilm om det radikala islams hot mot den västerländska civilisationen. Med unikt bildmaterial från arabisk television, avslöjas islamisternas hatfyllda läror och budskap och deras strävan mot världsherravälde med hjälp av det heliga kriget, jihad. I USA har filmen rönt mycket stor uppmärksamhet och den har vunnit flera priser.

Beställningsinformation:
Obsession the movie kan beställas direkt från SD-Kuriren genom att sätta in 139 kronor på bankgiro 5085-1922. Priset inkluderar frakt. Ange namn, adress och telefonnummer samt vad betalningen avser.

20 RÖSTER OM 20 ÅR
SVERIGEDEMOKRATERNA 1988-2008

BLÅSIPPANS FÖRLAG

**Jubileumsboken
ute nu!**

Sverigedemokraterna har nu funnits i 20 år och till jubileumsfirandet släpptes boken '20 röster om 20 år' i vilken tjugo personer ger sin syn på partiets framväxt och utveckling sedan starten 1988.

159 kronor

Beställ boken genom att sätta in 159 kronor (pris inkl. frakt) på partiets bankgiro 5280-7005. Ange namn, adress och att betalningen avser jubileumsboken. Leveranstiden är cirka en vecka.

Danmarks val, av svenskt intresse

Det danska valets tre veckors intensiva valrörelse resulterade tisdagen den 13 november i att den sittande borgerliga regeringen tillsammans med Dansk Folkeparti fick fortsatt stöd att regera vidare. Två representanter från Sverigedemokraterna var på plats i Danmark och deltog på valvakan med Dansk Folkeparti i Köpenhamn. Erik Almquist, ordförande för Sverigedemokraternas ungdomsförbund, och Jens Leandersson, ordförande för Sverigedemokraternas distrikt Syd, fanns på plats redan under dagen och bevittnade valproceduren vid vallokalerna i Köpenhamn. Det kan konstateras att det är mycket som skiljer Sverige och Danmark åt politiskt, så även på valdagen.

Jens Leandersson

jens.leandersson@sverigedemokraterna.se

I Danmark är det förbjudet för partier att ha funktionärer eller valplakat i närheten av vallokalerna. Vidare får den som går och röstar en valseedel, med alla partier som ställer upp och dess kandidater, först när man lämnar in sitt röstkort i vallokalen. I Danmark är det därför omöjligt för partifunktionärer att slänga ett partis valsedelar eller placera dem i ett hörn eller på något sätt påverka valutgången. Möjligheterna för valfusk minimeras därför. Att ha alla partier på en och samma valseedel ger dessutom alla en likabehandlingsprincip. När vi ställde en fråga till valförrätarna om vi kunde få en valseedel att ta med oss hem till Sverige, tittade de oförstående på oss. Sedan fick vi förklarat för oss att det är förbjudet att ta med sig valsedelar ut från vallokalerna. När vi förklarade hur valproceduren går till i Sverige, skakade de på huvudet åt det svenska systemet och förklarade att "i Danmark har vi demokrati och fria val till skillnad

från i Sverige".

En förväntansfull stämning

Dansk Folkeparti har valt att hålla sin valvaka på Christiansborg där Folketinget sammanträder. Väl på plats visar det sig att det råder en förväntansfull stämning i lokalen innan de första prognoserna börjar meddelas på jättelika tv-skärmar. De första prognoserna, som baseras på vallokalundersökningar, visar dock på en liten tillbakagång för Dansk Folkeparti. Men folketingsledamoten Søren Espersen förklarar lugnt att vi ska vänta ytterligare ett par timmar innan vi vet hur det går Dansk Folkeparti. Detta eftersom de som regel är underskattade vid vallokalundersökningarna, då folk inte gärna vill avslöja att de röstar på dem. Under kvällen kommer det visa sig att Søren har rätt.

Erik Almquist har genom ungdomsförbundet goda kontakter med ungdomarna inom Dansk Folkeparti sedan tidigare och det är många som kommer fram och hälsar och frågar hur det går i Sverige. Intresset för Sverige och Sverigedemokraterna är stort bland de yngre i Dansk Folkeparti, vilket märks tydligt.

När vi har minglat en stund och hälsat på folk, får vi oss en pratstund med Bente Kronborg Holst, ungdomspolitik och Folketingskandidat för Dansk Folkeparti i Västjyllands valkrets. Hon berättar att hennes egna chanser att komma in är små, att det viktiga är att partiet går framåt och att den sittande regeringen består utan inflytande av Naser Khader och Ny Alliance. En annan av ungdomspolitikerna, Jeppe Jakobsen från Själland, visar sig vara lite mer nervös, då han har en liten chans att ta plats i Folketinget. Jeppe är en framtidspolitiker, värtalig och ser ut som en svärmorsdröm, en riktig påläggskalv inom Dansk Folkeparti helt enkelt.

Man kan inte bli annat än imponerad av allt; både personerna man träffar och rent politiskt. Det är

Erik Almquist i samtal med Bente Kronborg. Foto: Jens Leandersson

proffsigt, trevligt och alla är liksom välkomna. Det finns folk i alla åldrar och en varm gemenskap råder i salen.

Framgångarna för Dansk Folkeparti är ingen slump, det är en sak som är säker. Det har krävts hårt arbete, men också att vissa nyckelpersoner, som driver partiet framåt, haft betydande inflytande. Skillnaden mot andra partier som misslyckats beskriver de själva med att hålla rent från "tokstollar, extremister och lyckosökare". Själva fick vi en del värdefulla råd om framtoning och vårt sätt att föra ut vårt budskap som vi tog med oss hem.

Det som är extra tydligt är hur mer amerikaniserat det politiska landskapet med dess omgivning är i Danmark till skillnad från i Sverige. På Dansk Folkepartis affischer, i deras retorik och när Pia Kjærsgaard talar, så är det värderingar som poängteras. Pia Kjærsgaard framhåller alltid vilka värderingar som hon och partiet står bakom och företräder.

Det är inte bara våra demokratiska rättigheter som Dansk Folkeparti företräder och lyfter fram, utan flera statsvetare är eniga om att det är delvis Dansk Folkepartis förtjänst att valdeltagandet ökar i Danmark jämfört med övriga länder där det minskar. Dansk Folkeparti ger en röst åt många som inte skulle rösta annars, samt att de som tycker riktigt illa om dem går och röstar av den anledningen; det är vad Robert Klemmensen, adjunkt i statskunskap på Syddansk Universitet kommit fram till.

Framgång för Dansk Folkeparti

Kenneth Kristensen, ordförande i Dansk Folkepartis ungdomsförbund och folketingskandidat, andas ut när valet ser ut att bli en framgång för Dansk Folkeparti och att den sittande regeringen ser ut att kunna regera vidare utan stöd av Naser Khader och Ny Alliance, som framförallt gått till val på att minimera Dansk Folkepartis inflytande. Även Kristian Thulesen Dahl berättar hur positivt det är att Ny Alliance inte alls när de framgångar man tidigare sått:

"Vår framgång är delvis en reaktion från väljarna på att andra partier vill hålla oss utanför och på Ny Alliance som ställde upp nästan enbart för att motarbeta oss. Men väljarna har genomskådat dem och deras slingrande, det känns oerhört skönt. Valet ser ju ut att bli bättre än vad vi kunde förvänta oss, det är en bedrift i sig. Det står klart och tydligt fast att väljarna vill behålla vår invandringspolitik, men också att socialdemokraternas förslag att försvenska invandringpolitiken inte gått hem ute i stugorna. Vår politik ligger fast."

När det börjar framgå att Dansk Folkeparti ser ut att göra sitt bästa val någonsin, vaknar journalisterna till liv inne i lokalen. Inte minst Kristian Thulesen Dahl och Peter Skaarup har ständigt en mikrofon under näsan. Medievana som de är så svarar de lugnt och tålmodigt på alla frågor och bekymrar sig inte över att kameran blixtrar hela tiden.

Klockan har passerat tio och vi söker upp Søren Espersen igen.

"Det ser riktigt bra ut, vi har konstanta framgångar. Om valresultatet står sig så fortsätter det förträffliga samarbetet med Fogh Rasmussen. Och Naser Khaders Ny Alliance kan inte komma med några krav med ett sådant valresultat i ryggen. Samarbetet ligger fast och vår politik likaså", förklarar han glatt.

Sverige ett varnande exempel

Ofta nämns Sverige och svensk politik som ett varningsexempel som många danskar känner till och fruktar. En politik likt den svenska var realitet tidigare i Danmark innan Dansk Folkeparti klev in i bilden och det vill ingen normalt begävd människa ha tillbaks igen. När vi alla står och väntar på att Pia Kjærsgaard ska anlända, hamnar jag sidan om Kim Christiansen, folketingsmedlem, som jag inleder ett längre samtal med. Christiansen berättar att han tidigare arbetat i Sverige och att han fortfarande ofta besöker Sverige, vilket gör att han både pratar ofta med svenskar och är väl införstådd i svensk politik.

"Borgerligheten i Sverige kommer aldrig att behålla maktinnehavet med den massinvandring som Sverige har. Svenskarna är trötta på invandringspolitik och det kommer visa sig i nästa val. Med en sådan invandringspolitik är man dömd att misslyckas. Här i Danmark är man rädd för att en röst på socialdemokraterna ska ge samma politik som i Sverige, det gör att socialdemokraterna inte går framåt. Även om socialdemokraterna tagit efter vår politik på många områden så förstår folk att det är bättre att rösta på originalet än en kopia som man inte kan lita på. Härefter när vi gick längs Strøget och delade ut valbroschyrer, träffade vi flera svenskar som bad oss komma till Sverige med vår politik."

En vinnare anländer

Plötsligt börjar jublet stiga, ballonger och flaggor sträcks mot luften, och det visar sig att Pia Kjærsgaard är på väg in i salen. Journalisterna blir helt vilda, fotograferna trängs med varandra och alla andra för att få bra bilder på kvällens vinnare. Till synes oberörd av att stå i centrum befinner sig Pia Kjærsgaard. Hon kliver upp på ett podium och håller er ett tacktal till alla som hjälpt till och alla som lagt sin röst på "oss". Det är begrepp som "vi" och "oss" Pia Kjærsgaard använder, och hon säger att hon bara fört fram det som medlemmarna bestämt. Talet är retoriskt skickligt och hon visar definitivt att hon är en av Nordens absolut skickligaste politiker och talare. Efteråt hamnar hon faktiskt vid samma bord som mig, men bordet belägras fort av journalister vilket gör att jag aldrig får en möjlighet att växla några ord med henne eller åtminstone gratulera till valframgången.

Det är två nöjda sverigedemokrater som lämnar Danmark och valvakan på Christiansborg och beger sig hemåt igen, laddade med nya kunskaper och färdigheter. Om det är möjligt i Danmark ska det banne mig vara möjligt i Sverige med.

Att det var Pia Kjærsgaard som stod i centrum denna kväll, råder ingen som helst tvekan. Foto: Karsten Holt

Svensk flyktingpolitik är extrem

I den samhälliga debatten i Sverige beskylls Sverigedemokraterna för att vara "främlingsfientliga" och "högerextrema". Tittar vi närmare på den politik som Sverigedemokraterna vill föra i flyktingfrågan så ligger den dock mycket nära den politik som redan förs i många västeuropeiska länder.

De länder som ligger närmast att jämföra med är Danmark och Finland. Om vi tittar lite närmare på Danmarks politik i flykting- och invandringsfrågor så verkar de vid en första anblick inte skilja sig så värst mycket åt i de dokument som styr flyktingpolitiken.

En mycket viktig regel i flyktingpolitiken är den så kallade Dublinöverenskommelsen. Den innebär att en asylsökande skall stanna och söka asyl i första säkra land som denne kommer till. Det går alltså inte att resa genom till exempel Tyskland för att komma till Sverige och söka asyl här, inte om Dublinöverenskommelsen skall följas. Uppdagat det att en asylsökande har varit i ett annat EU-land så ska han skickas tillbaka dit.

Men denna viktiga regel följs inte strikt i Sverige. Enligt Migrationsverket så avvisades 2 267 personer 2006 i enlighet med Dublinöverenskommelsen, varav 462 kom från Irak. Hur många av alla de Irakflyktingar som anländer till Sverige har inte först varit i ett annat EU-land? Vi följer helt enkelt inte denna Dublinöverenskommelse till punkt och pricka. Om nu något annat EU-land beslutar sig för att verkligen följa en överenskommelse så är det mycket märkligt att det röner kritik för detta. Likaså om ett politiskt parti säger sig vilja följa en undertecknad överenskommelse.

FN:s flyktingkonvention

På vilka grunder kan man få asyl i vårt broderland Danmark? På danska Integrationsministeriets hemsida hänvisar man till FN:s flyktingkonvention, som ju också Sverige och Sverigedemokraterna säger sig vilja följa. Det innebär i korthet att man förbinder sig att ge skydd till dem som har en välgrundad fruktan för förföljelse på grund av religion, nationalitet, tillhörighet i en viss social grupp eller en politisk åsikt. FN:s flyktingkonvention är inte kontroversiell och i princip alla västländer har accepterat att ta emot flyktingar i enlighet med den. Ingenting har framkommit som säger att Danmark, eller Finland för den delen, bryter mot denna överenskommelse. Sverigedemokraterna säger mycket tydligt i sitt handlingsprogram att de tänker följa FN:s flyktingkonvention, samt att dessutom ta emot de kvotflyktingar som Sverige blir tilldelade.

Vad står det då i de svenska skrivelserna och hur följer vi dessa? Sverige tar naturligtvis emot dem som går under FN:s flyktingkonvention samt kvotflyktingar. De som klassificeras som flyktingar enligt flyktingkonventionen är dock en liten minoritet av alla dem som vi väljer att ge asyl. Av alla som fick uppehållstillstånd 2006 var det endast 7 procent som fick uppehållstillstånd enligt FN:s flyktingkonvention, enligt Migrationsverkets hemsida. Förutom de flyktingar som faller under FN:s flyktingkonvention och som i

Antalet invandrare i Sverige blir allt fler. Bilden är tagen på en av Malmös skolor.

princip alla västländer tar emot, så har Sverige ett par tillägg. Det står så här på Migrationsverkets hemsida:

"Enligt svensk lag kan även personer som inte är konventionsflyktingar få asyl här. I lagen kallas dessa personer skyddsbehövande. Skyddsbehövande är den som har lämnat sitt hemland och:

- har starka skäl att vara rädd för till exempel dödsstraff eller tortyr

- behöver skydd på grund av en yttre eller inre väpnad konflikt eller en miljökatastrof i sitt hemland

Personer som kan visa att det finns synnerligen ömmande omständigheter kan också få stanna i Sverige. Det gäller till exempel den som lider av någon livshotande sjukdom som han eller hon inte kan få behandling för i hemlandet."

Dessa tillägg gör en oerhört stor skillnad och är en av de två saker som i princip skiljer Danmarks flyktingpolitik från den svenska. Att en inre eller yttre konflikt och miljökatastrofer kan ge rätt till asyl ger oerhört många människor rätt till asyl i vårt land, en rätt de inte har i andra jämförbara västländer. Sverigedemokraterna menar att dessa tillägg i utlänningslagen är orimliga. En miljökatastrof i Asien kan plötsligt ge hur många människor som helst rätt till asyl i vårt land. Skulle ett krig mellan Indien och Pakistan bryta ut så har plötsligt hundratals miljoner människor rätt till asyl i vårt land.

"Det är inte Sverigedemokraternas politik eller den danska som är extrem"

Danmark och Sverige skiljer sig åt
Hur ser det då ut i Danmark? Kan icke konventionsflyktingar få uppehållstillstånd av humanitära skäl där också? Ja, faktiskt, enligt den danska Utlänningsakten sektion 9b, så kan människor få uppehållstillstånd av humanitära skäl. Men det står också så här:

"Det danska parlamentet har beslutat att humanitära uppehållstillstånd ska vara undantaget, inte regeln."

Det är här den stora skillnaden mellan Danmarks och Sveriges visar sig. I princip hela skillnaden mellan vår flyktingpolitik kan förklaras med denna enda mening. Det danska Folketinget har alltså beslutat att

det skall vara undantag, inte regel, att låta människor få uppehållstillstånd av humanitära skäl. I Sverige är det som bekant regel. Hur resulterar dessa skillnader mellan Sverige och Danmark i lagtexter och praxis i antalet uppehållstillstånd? Enligt det danska immigrationsministeriet så fick 1 095 personer asyl i Danmark som flyktingar och 4 198 fick uppehållstillstånd på grund av familjeåterförening under 2006. Motsvarande siffror för Sverige är enligt Migrationsverket 19 037 respektive 26 668 personer.

Sänder ut tydliga signaler

De olika ländernas politik ger också signaler till omvärlden och flyktingar liksom flyktingsmugglare väljer att bege sig till det land där de har störst chanser att få stanna. Under år 2006 så valde 48 procent av de Irakflyktingar som flydde till västländer att söka asyl i Sverige. En mycket starkt bidragande orsak till att Sverige blivit ett så populärt land att söka asyl i är den tillfälliga lagen om ny prövning av beslut om av- och utvisning som riksdagen drev igenom i november 2005. Enligt Migrationsverket så har 17 000 uppehållstillstånd beviljats enligt denna lag. Den allvarligaste effekten av denna tillfälliga lag är dock inte de som på felaktiga grunder gavs uppehållstillstånd i Sverige, utan den signal som riksdagen gav till omvärlden att i Sverige är det möjligt att få uppehållstillstånd utan verkliga skäl.

Antalet asylsökande till Sverige under 2006 var enligt "Inter-governmental Consultations on Asylum" 24 322 personer. Siffran för Danmark enligt samma källa är 1 918, en avsevärd skillnad. En stor nation som Tyskland, med avsevärt större folkmängd än Sverige, hade 21 029 asylsökande samma år, alltså färre än det förhållandevis lilla Sverige. Dessa siffror speglar den politik och de signaler våra regeringar sänder ut i världen.

Svensk flyktingpolitik är extrem

Sammanfattningsvis är det den Svenska flykting- och invandringspolitiken som skiljer sig markant från den politik andra jämförbara västländer för. Sverigedemokraternas politik ligger närmare de andra västländerna i EU än vår nuvarande svenska politik. Det är inte Sverigedemokraternas politik eller den danska som är extrem, det är den svenska flyktingpolitiken som skiljer ut sig på ett markant sätt.

Robert Stenkvist

Lågutbildade danskar förlorar på invandringen

Samtidigt som den svenska regeringen talar sig varm för arbetskraftsinvandring, visar en dansk rapport vad Sverigedemokraterna hela tiden påstått, nämligen att invandringen slår hårt mot landets inhemska arbetskraft.

Enligt rapporten *Utländsk arbetskraft i Danmark – konsekvenser för lön och sysselsättning*, från Rockwool Fonden, tjänar lågutbildade danskar mindre pengar i dag som en direkt följd av att de fått konkurrens av invandrad okvalificerad arbetskraft från mindre utvecklade länder. En annan slutsats är att konkurrensen om jobben ökat som en följd av invandringen, men också att det finns en ökad risk för danskar som saknar högre utbildning att bli av med sina arbeten till följd av just invandringen av okvalificerad arbetskraft. Man konstaterar vidare i rapporten att många av de invandrare som kommit till Danmark saknar utbildning:

- Lågutbildade danskar har betalat ett pris för invandringen. Utan den skulle deras lön varit högre än vad den är i dag. Förklaringen är att fler har konkurrerat om samma låglönejobb, eftersom många invandrare saknar utbildning. Detta har pressat lönerna, säger Jan Rose Skaksen på Handelshögskolan i Köpenhamn till DR Nyheder den 24 oktober.

Diskriminering av invandrare en myt

Högutbildade invandrare i Danmark överträffar högutbildade danskar på den danska arbetsmarknaden. Det visar ny statistik från det danska Integrationsministeriet.

Torsdagen den 13 december offentliggjordes den årliga danska publikationen "Tal og Fakta", där det står att läsa att 70 procent av invandrarna och 73 procent av andra generationens invandrare, som har en lång vidareutbildning i Danmark, har ett arbete som matchar deras utbildningsnivå. För danskarna är motsvarande siffra 66 procent.

- Talen avfärdar på allvar myten om att invandrare inte kan kosta på sig en lång utbildning, för att man ändå inte kommer att få ett arbete, säger direktör Henrik Bach Mortensen från Dansk Arbejdsgiverforening till tidningen Berlingske Tidende.

Dansk Folkeparti och (S) närmar sig varandra

Sedan valet i november har regeringspartiet Venstre försökt skaffa sig en bred majoritet i Folketinget och man har föreslagit politiska beslut som Dansk Folkeparti varken står bakom eller förvarnats om. Motdraget från Dansk Folkeparti har blivit att söka samarbete med Socialdemokraterna.

Dansk Folkepartis Peter Skaarup säger till Jyllandsposten den 15 november att Socialdemokraterna delar Dansk Folkepartis åsikter i områden som välfärd, socialpolitik och motståndet till arbetskraftsinvandring.

- Om det är saker som vi inte har möjlighet att få igenom med regeringen men som vi kan få igenom med hjälp av Socialdemokraterna, så samarbetar vi, säger Peter Skaarup.

Huvudanledningen till att Dansk Folkeparti söker samarbete utanför regeringen, är att Venstre föreslagit en skattereform och ökat bistånd, vilket Dansk Folkeparti motsätter sig. Och Peter Skaarup berättar att Dansk Folkeparti hellre ser att kvaliteten av välfärd blir bättre än att skatten för höginkomsttagare sänks.

I november träffades så Socialdemokraternas partiledare Helle Thorning-Schmidt och Pia Kjærsgaard för att diskutera hur de ska hitta en modell för att ge offentligt anställda en ordentlig löneökning.

Dansk Folkeparti och Socialdemokraterna har dock tidigare haft ett ansträngt förhållande till varandra, sedan den dåvarande socialdemokratiske statsministern Poul Nyrup Rasmussen i Folketingets öppningstal 1999 sade följande: "Oavsett hur stora ansträngningar ni gör, rumsrena kommer aldrig att bli i mina ögon."

Nu är situationen en annan och Pia Kjærsgaard har inte bara samtalat med Helle Thorning-Schmidt, utan även med LO:s nya ordförande, Harald Børsting.

- Det är inte jag som har ändrat mig utan det är de och det är jag glad för. Och välkommen till verkligheten, säger Pia Kjærsgaard.

Dansk äldreomsorg ett föredöme

Ihålligheten i det svenska välfärds-systemet är uppenbart för alla, utom för Sveriges politiska överklass. Inte minst är detta faktum alltför tydligt om man studerar svensk äldreomsorg. Dagligen matas vi med rena krigsrubriker om tillståndet för Sveriges äldre. Dödliga liggsår, infektioner, kall mikrougnsvärmd mat, brister på vårdplatser och äldreboenden, långa värdköer och respektlösheten för de äldres personliga integritet är hjärtskärande. Hur har det kunnat bli så illa?

Sven-Olof Sällström

sven-olof.sallstrom@sverigedemokraterna.se

Svaret stavs ekonomi. Sedan 1980-talets början har de äldre varit en budgetregulator för de svenska kommunerna. Svag statlig styrning och kommunernas benägenhet att tolka socialtjänstlagen, inte i första hand utifrån den äldres behov, utan utifrån satta budgetramar, har skurit djupa sår i den tidigare världsberömda svenska äldreomsorgen.

Vad har då Danmark att lära oss svenskar? Först och främst en hårdare statlig styrning av äldreomsorgen och klara tydliga regelverk. I Sverige förlitar sig kommunerna i första hand på anhörigvårdare. Detta får ofta till följd att maka, make eller mindre tvingas in i en vårdgivande/vårdtagande situation, som man dels saknar utbildning för, som dels är förödande för parrelationen och känslolivet. Danska makar slipper denna i många fall oerhörda belast-

ning på äldre dagar. I Danmark får 29 procent av alla över 65 år någon form av hemtjänst. I Sverige är motsvarande siffra 16 procent. Danska äldre erbjuds denna tjänst kostnadsfritt.

Danmark införde 2003 ett generellt kundvalssystem, vilket innebär att kommunerna är skyldiga att erbjuda privata alternativ. För året 2006 erbjöd 76 procent av de danska kommunerna kundvalssystem, där brukaren själv har möjlighet att välja mellan kommunal, eller ett antal privata vårdalternativ. Motsvarande siffra för Sverige var 7,6 procent. Det danska kundvalssystemet är utformat för att skapa konkurrens i kvalitet och mervärde, inte i pris. Kommunerna ställer kvalitetskrav på verksamheten, och fastställer även priserna utifrån kommunens egna kostnader. De privata alternativen kan således inte köpa sig marknadsandelar genom att erbjuda ett lägre pris. Men däremot genom att erbjuda brukaren en hög servicenivå och en hög kvalitet i vården. Det är brukaren själv som väljer vårdgivare, och brukaren har själv möjlighet att byta vårdgivare om denne är missnöjd.

Danmark har också infört en lag om förebyggande hembesök. Kommunen är skyldig att erbjuda de från 75 år och uppåt, två hembesök per år, där den äldres livssituation, vårdbehov, behov av hjälpmedel och aktivitetsbehov avhandlas. I Sverige finns en liknande skyldighet inskriven i socialtjänstlagen. Men lagen är ihållig och kommunerna har en benägenhet att tolka lagen utifrån ett budgetperspektiv, snarare än efter det faktiska

Det är dags att Sverige får en äldrevård värd namnet, en äldrevård där Sverigedemokraterna får vara med och sätta dagordningen. Foto: Jens Leandersson

vårdbehovet.

Mycket av det vi sverigedemokrater föreslår i vår handlingsplan för äldreomsorgen är redan genomfört i Danmark. Vi vill att nationella kvalitetskrav skall införas. Den vård som erbjuds får inte underskrida dessa krav. Vi vill att den äldre skall ha möjlighet att själv välja mellan offentlig eller privata vårdalternativ.

Vi vill att äldreombudsmän inrättas i varje kommun. Alla våra förslag syftar till att höja kvaliteten och valfriheten i den svenska äldrevården.

Till sist, Euro Health Consumer Index 2007, visar att Sverige bland 29 undersökta länder har längst väntetider av alla, detta trots vårdgarantier och andra tomma löften. Det är nu dags att de som genom idogt arbete,

och med löfte om en tryggad ålderdom, byggt upp det Sverige vi ser i dag, får en större del av den gemensamma kakan. Det är dags att Sverige får en äldrevård värd namnet, en äldrevård av danskt snitt. En äldrevård där Sverigedemokraterna får vara med och sätta dagordningen.

"Yttrandefrihet på svenska"

Jette Plesner Dali, 59, till yrket läkarsekreterare och en känd invandrardebattör i Danmark, skrev inför det danska Folketingsvalet i november i tidningen Århus Stiftstidende, om hur demokratin i Sverige är åsidosatt och att anpassningen till islamismen gått för långt när Posten vägrar dela ut SD-Kuriren bara för att den innehåller en bild på Lars Vilks omtalade rondellhund. Vi bestämde oss för att kontakta Jette och ställa några korta frågor med anledning av hennes artikel.

Jette Plesner Dali berättar att hon varit medlem i de båda partierna Radikale Venstre och Venstre, innan hon valde att gå med i Dansk Folkeparti. Att Dansk Folkeparti är det enda parti som seriöst står upp i demokratifrågor gjorde valet enkelt. Jette berättar vidare att hon var med och bildade föreningen "Kvinnor för frihet". Hon blev dock utesluten ur föreningen då hon utan framgång försökte få styrelsen att följa upp uppgifter ifrån Islamisk Trossamfund som gjorde gällande att en ung kvinna hade blivit omskuren.

Det framgår med tydlighet att frågor kring fundamentalism - och i synnerhet islamistisk fundamentalism - är något som ligger henne varmt om hjärtat. Och när partiet Enhedslisten med hjälp av religiösa muslimer började mobilisera för att rösta in den första slöjbeklädda

Jette Plesner Dali är en av många danskar som följer utvecklingen i Sverige. Foto: Jens Leandersson

kvinnan i Folketinget, var det droppen som fick bägaren att rinna över. Även bildandet av partiet Ny Alliance, lett av syrianen Naser Khader, som ett försök att neutralisera Dansk Folkeparti, fick Jette att reagera starkt och som hon uttrycker det att "inse sanningen".

Jette menar att Dansk Folkeparti är det enda partiet i Danmark som står upp för våra fri- och rättigheter samt vågar ta debatten om våra grundläggande värderingar, vilket handlar om allt från kvinnosyn

och synen på den muslimska slöjan till frågor relaterade till våra äldre. Kravet på en folkomröstning om EU-konstitutionen är en annan demokratisk principfråga som visar att Dansk Folkeparti står på människans sida, påpekar Jette. Vi kan inte göra annat än att instämma i vad hon säger.

Jens Leandersson

Fotnot: Till höger följer en översättning av Jette Plesner Dalis text som publicerades i tidningen Århus Stiftstidende.

Yttrandefrihet - på svenska

Enligt Sydsvenskan.se vägrar det svenska postväsendet att dela ut Sverigedemokraternas partitidning i Svedala. Bakgrund: Den av al-Qaida dödsdotade konstnären Lars Vilks rondellhund är avbildad i partitidningen. "Ynkligt", säger Tom Thörnqvist, Sverigedemokraternas talesman i kommunen. 4 200 exemplar av tidningen SD-Kuriren skulle delas ut i Svedala som ett led i en medlemskampanj.

Tom Thörnqvist tog kontakt med postväsendet och blev uppmärksam på att ett exemplar först skulle sändas till huvudkontoret, för att innehållet skulle kontrolleras. Nu har Tom Thörnqvist fått veta att postväsendet är nervösa för att några av deras anställda ska utsättas för problem eller våld, för att Lars Vilks rondellhund är avbildad på sidan fem i tidningen.

Det verkar som att det svenska postväsendet kan vägra att dela ut material, som innehåller hets mot en bestämd grupp och eller annan lagöverträdelse. Det är det inte tal om här. Och postväsendet försäkrar då också Sverigedemokraterna om, att man gärna framöver vill dela ut material från dem - bara inte denna gång.

Den här fullständigt absurda historien stärker mig endast i att Dansk Folkeparti träffade rätt då man bestämde sig för att använda en 400 år gammal Muhammed-teckning i partiets senaste kampanj för yttrandefrihet.

Demokratin kan inte försvara sig själv: Det är vi - medborgarna - som tillsammans ska värna om våra frihetsrättigheter, med yttrandefriheten som fundamentet för dem alla. Utan yttrandefrihet - ingen frihet.

Ger vi först efter på det, så har Osama bin Laden på allvar fått fotfäste i Europa. Önskar vi oss det?

Jette Plesner Dali

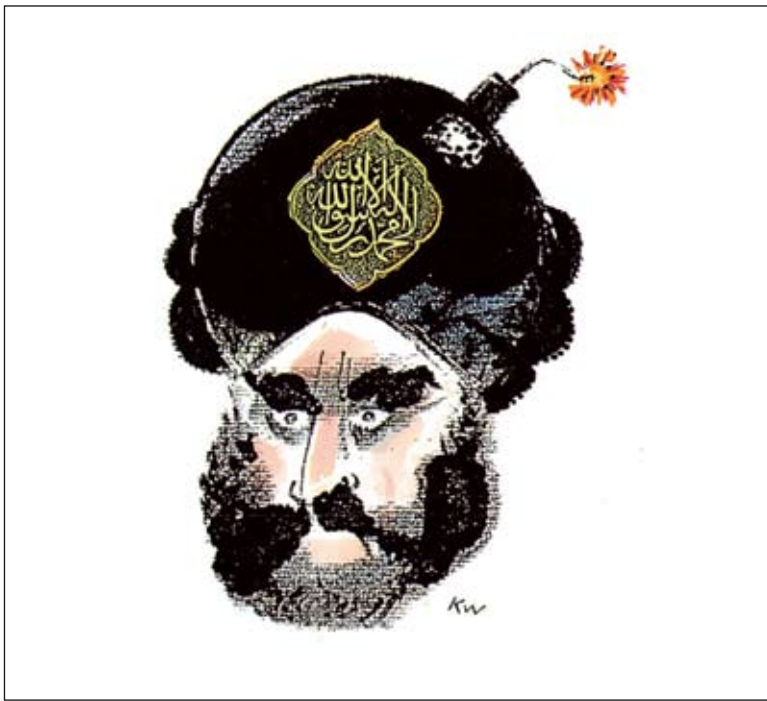
Ny Muhammed-kris under uppsegling

Sedan mordplaner avslöjats mot Kurt Westergaard, en av dem som tecknade en karikatyr på muslimernas profet Muhammed till danska Jyllands-Posten hösten 2005, riskerar en ny kris att bryta ut i relationerna mellan Danmark och den muslimska världen.

Flera stora danska tidningar har valt att publicera bilden föreställande Muhammed med en bomb i turbanen. Detta för att visa att man försvarar yttrandefriheten. En av tidningarna är Berlingske Tidende, som nu publicerar för första gången. Publiceringarna har uppmärksammats på flera håll i den muslimska världen, inte minst hos al-Jazeera, och bedömare tror att det kan leda till försämrade relationer mellan Danmark och den muslimska världen.

Syaiful Bahri Anshori, talesman för Nahdlatul Ulama (NU), den största muslimska organisationen i Indonesien med 50 miljoner medlemmar, säger att han är "rasande över att Muhammed-teckningarna har tryckts igen". Han säger sig vara övertygad om att de våldsamma demonstrationerna som skakade den muslimska världen för två år sedan kommer att återupstå. Vidare menar Syaiful Bahri Anshori att tecknarna bör kastas i fängelse.

Det var tisdagen den 12 februari som tre personer greps i Danmark. Två av de gripna är tunisiska med-

Kurt Westergaards teckning av profeten Muhammed med en bomb i turbanen.

borgare och kommer att utvisas ur Danmark. Eftersom de anses utgöra en fara för landet kan de utvisas utan rättegång med stöd av den så kallade terrorlagen från 2002, det räcker att justitieministern och integrationsministern godkänner det. Den tredje, en marockan med danskt medborgarskap, har dock släppts i brist på hållbar bevisning. Beslutet att utvisa

de två tunisierna utan rättegång kritiserar dock av Islamisk Trossamfund och man tror att det kan leda till radikaliserings och våld.

Besök även Jyllands-Postens tema "Muhammed-teckningar": <http://jp.dk/system/topicRoot/Muhammed-tegninger/>

Kravaller i Amsterdam

Stadsdelen Slotervaart i Amsterdam härjades under oktober månad av flera omfattande kravaller, med bland annat stenkastning, brända bilar och angripna poliser. Bakom kravallerna stod muslimska ungdomar med rötter i Marocko.

Det hela inleddes den 14 oktober när den 22-årige islamisten och marockanen Bilal Bajaka gick in på en polisstation i förorten Slotervaart i västra Amsterdam och knivhögg två poliser mycket svårt. En av de överfallna poliserna, som knivhögs i bröstet, nacken och ryggen, lyckades dock dra sin tjänstepistol och skjuta den unge muslimske angriparen. Liven på de båda poliserna kunde, trots allvarliga skador, räddas.

Marockanen Bilal Bajaka var tydligt psykiskt sjuk. Strax innan attentatet mot polisstationen, avvek han från sin övervakare och besökte en moské som ligger precis i närheten av polisstationen. Om det var i moskén han fick tag i sin kniv, låter jag vara osagt. Händelsen var i varje fall upprinnelsen till det som kom att bli flera kvällars omfattande kravaller i stadsdelen Slotervaart. Stenkastning, bland annat mot poliser och journalister, vandaliserade och uppeldade bilar, är en del av facit.

Vad som skrämmer är att lokala muslimer uttalat förståelse för upploppen. Den lokale borgmästaren Ahmed Marcouch har i sin tur uttalat sympatier med Bilal Bajakas familj. Flera intervjuade muslimer har

kritiserat polisen som sköt Bajaka till döds, och har därmed försökt lägga skulden för upploppen på polisen. Att skotten mot Bajaka i själva verket räddade livet på de båda poliserna, reflekterar man tydligen inte alls över.

"Vad som skrämmer är att lokala muslimer uttalat förståelse för upploppen."

Samtidigt har den holländska polisen kritiserats för passivitet i samband med upploppen, där de muslimska ungdomarna mer eller mindre fick härja fritt i området. Polisen har försvarat passiviteten med att man inte vill förvärra stämningen, eller "we need to keep the peace at all cost", som polismästaren Bernard Welten i Amsterdam valde att uttrycka sig. Samtidigt har Amsterdams borgmästare Job Cohen vid flera tillfällen försvarat polisens passivitet, och han har konsekvent vägrat att ta i med hårdhandskarna.

Kritik har även riktats mot den holländska pressen, eftersom man försöker göra allt för att släta över det inträffade. Man har till exempel talat om "ungdomar", när det i själva verket rör sig om marockan-

ska muslimer. Och här i Sverige har tystnaden kring det inträffade varit kompakt.

Några gripanden har dock gjorts. Problemet är att många av de inblandade är så unga som 12 år, vilket har gjort det svårt att hålla dem i förvar. Tre "ungdomar" greps till exempel i en bil full med bensinfyllda burkar. Vad de skulle ha dessa till kan man naturligtvis spekulera kring. Vid ett annat tillfälle uppdagades tre "ungdomar" vid en bensinstation med att fylla bensin i en tom flaska. Någon bil hade de dock inte.

Terroristen Bilal Bijaka hade inte bara en omfattande kriminell bakgrund, utan han hade också nära kontakt med bland annat Theo van Gogh-mördaren Mohammed Bouyeri. Bilal Bijakas bror, Abdullah Bijaka, greps dessutom i samband med ett planerat attentat mot ett flygplan på flygplatsen Schiphol. En av hans systrar, till yrket domare, sägs dessutom vara gift med en nära släkting till den dömda terroristen Samir Azzouz. Det är denna islamistiska familj som den lokale borgmästaren Ahmed Marcouch säger sig ha sympatier med.

Det nya Europa tar form.

Richard Jomshof

Källor:
<http://kleinverzet.blogspot.com/2007/10/suicide-attack-in-amsterdam.html>
<http://islamincurope.blogspot.com/2007/10/netherlands-terrorist-or-schizophrenic.html>

Noterat...

Engelska i minoritet i allt fler engelska skolor

Barn med engelska som modersmål är nu i minoritet i 1 338 skolor i England. Uppgifterna kommer från "Departementet för Barn, Skolor och Familjer", som undersökt vilka följder den omfattande invandringen haft på utbildningssystemet.

Uppgifterna har lett till omfattande diskussioner där det bland annat påpekas att det stora antalet elever med annat modersmål än engelska sätter mycket stor press på lärare och skolor – både socialt och ekonomiskt – och man menar att det underminerar och försämrar standarden på undervisningen för samtliga elever.

Invandrare i majoritet på allt fler Oslo-skolor

Enligt Utbildningsmyndigheten i Oslo har 48 grundskolor i staden detta skolår över 50 procent elever med annat modersmål än norska. För sju år sedan var siffran 21 procent. Peter N. Myhre, ordförande för Fremskrittspartiet i Oslo, betecknar situationen som alarmerande. Han och Fremskrittspartiet har länge förespråkat ett totalt invandringsstopp till Oslo.

- Detta bekräftar att tillströmningen av invandare till Oslo är utom kontroll, säger Myhre till tidningen Aftenposten den 9 januari, och fortsätter:

- Erfarenheterna, både när det gäller bostadsområden och skolor, visar att det tar lång tid att nå 50 procent. Sedan ökar det snabbt, då de etniskt norska drar sig undan. [...] Jag tror alla ser de negativa konsekvenserna av att delar av staden övertas av icke-etniskt norska.

Biskop varnar för islamisering

Michael Nazir-Ali, biskop i Rochester, påpekar att islamistiska extremister skapat så kallade "no-go-zoner" runt om i Storbritannien och att folk av en annan ras eller tro riskerar fysiska attacker om de bor eller jobbar i dessa områden dominerade av en strikt muslimsk ideologi, rapporterar telegraph.co.uk den 7 januari.

Biskop Nazir-Ali, som har konverterat till kristendomen från islam och som är född i Pakistan, varnar för de krafter som försöker ge England en allt starkare muslimsk karaktär. Han attackerar dessutom den brittiska regeringens hantering av invandringen och menar att mångkulturalismen leder till att samhället blir djupt splittrat och anklagar ministrar för att sakna "moralisk och andlig vision".

Samtidigt visar en undersökning att ledarna, inklusive biskopar, i den brittiska kyrkans parlament, the General Synod, anser att Storbritannien tar skada av den omfattande invandringen till landet. Nicholas Reade, biskopen av Blackburn menar i sin tur att det bara är en tidsfråga innan den brittiska regeringen pressas att ge upp kyrkans särställning i England.

Kristet kors väcker ilska

En turkisk advokat har anmält den italienska fotbollsklubben Inter Milano inför Det europeiska fotbollsforbundet, UEFA. Detta för att laget spelar med tröjor som har röda kors på vit bakgrund, Milanos stadsvapen, rapporterar den danska tidningen Kristelig Dagblad den 14 december.

Anmälan kommer strax efter det att Inter Milano slog det turkiska fotbollslaget Fenerbahçe i en match med 3-0. Advokaten som representerar det turkiska laget, menar att hela matchen måste annulleras eftersom "korset på vit bakgrund symboliserar rasistisk västlig överlägsenhet".

News skriver samtidigt den 16 december att den spanska fotbollsklubben Barcelona ändrar klubbmärket på sina tröjor när de spelar i muslimska länder som Saudi-Arabien och Algeriet. Överst till vänster i klubbblagon finns nämligen Sankt Georgs-korset, symbolen för Barcelonas skyddshelgon. Detta kors kan verka stötande på muslimer eftersom någon kan förbinda symbolen med korstågens brutalitet eller västlig överlägsenhet, menar man.

Patienter vänds mot Mecka

Sjukhuspersonal i West Yorkshire har blivit tillsagda att vända patienternas sängar mot Mecka fem gånger om dagen. Dessutom ska sjukhuspersonalen tillhandahålla rinnande vatten vid bön, rapporterar Daily Mail den 6 december.

En sjuksköterska har dock konstaterat att om personalen tvingas vända dussintals sängar mot Mecka fem gånger om dagen samt tillhandahålla rinnande vatten före och efter bön, kommer det att påverka kvaliteten på vården negativt. Hon har också påpekat att det finns uppenbara problem med att hålla på att vända sängar fram och tillbaka flera gånger varje dag, inte bara utrymmesmässigt utan också då det hela skapar olägenheter för icke-muslimska patienter.

Efter protester har dock sjukhusledningen tvingats backa något, och ordern gäller nu endast dödligt sjuka patienter.

Jimmie Åkesson mötte Mats Johansson (s) i radiodebatt

Tisdagen den 5 februari möttes Jimmie Åkesson och socialdemokraten Mats Johansson i en halvtimmeslång debatt i Sveriges Radio P4 Blekinge. Efter tjugo år av debattutmaningar från Sverigedemokraterna har alltså nu Socialdemokraterna börjat tacka ja. Vem är då denne Mats Johansson? Regionråd i Blekinge, och en man som innan valet 2006 inte ens ville vara i samma studio som Jimmie Åkesson. Upplägget för programmet är att de två får välja ett ämne var. Åkesson väljer invandringspolitik, Johansson arbetsmarknadspolitik.

Det börjar med att Åkesson får presentera grunderna i den sverigedemokratiska invandringspolitiken. Han tar upp att många av dem som kommit till Sverige befinner sig i utanförskap och bidragsberoende, att det har fungerat dåligt att få in invandrare på arbetsmarknaden samt att de enorma insatserna av pengar och åtgärder inte har kunnat dölja den nuvarande politikens misslyckande. Det talas om återvandringsbidraget som Sverigedemokraterna förespråkar. Johansson svarar att han inte har något emot återvandringsbidrag, men hävdar sedan att "Jimmie Åkesson vill egentligen sortera människor". (Menar han att återvandringsbidraget skall erbjudas alla som inte är invandrare också?) Sedan menar Johansson att: "Det är ett föräldrat synsätt att vi ska kunna leva utan impulser utifrån, utan att ta in arbetskraft utifrån." Johansson klumpar således ihop dessa två olika saker i en enda mening, för att vi skall tro att det är samma sak.

Sedan glider debatten in på ämnet integration. Johansson menar att det handlar om att man "berikar varandra". På något sätt missar han det som för oss alla andra är självklart, att alla kulturimpulser inte är så berikande. Johansson tar upp att det kommer traditioner utifrån och att "vi tillsammans integrerar i det svenska samhället". Som exempel nämner han luciafirandet. Åkesson svarar då: "Jag är medveten om att det finns olika uppfattningar om vad som är svensk kultur. Om ni socialdemokrater tycker att bosnisk folkdans eller moskéer är del av den svenska kulturen så är ni i er fulla rätt att tycka det." Åkesson nämner värden som demokrati och jämlikhet som omistliga delar av det svenska kulturarvet, medan bosnisk folkdans och moskéer inte är det.

Programledaren ställer då följande fråga till Åkesson: "Kan det inte bli det då?" Åkesson svarar med en liknelse: "Det hävdas ofta att den svenska kulturen inte är något unikt. Det är ungefär lika intelligent som att hävda att alla tavlor är likadana för att de målas med samma grundfärger."

Programledaren frågar sedan Johansson varför Socialdemokraterna inte vill att man redovisar vad invandringen kostar för kommunerna. Nu går Johansson in ett gigantiskt tankehaveri, det är mycket märkligt, men jag ska försöka reda ut det. Johansson säger att han "aldrig har varit emot att man beräknar vad

Jimmie Åkesson intervjuas efter debatten med Mats Johansson i Sveriges Radio P4 Blekinge.

kostnaden för en kommun är". Men sedan börjar han prata om "lönsamma och icke lönsamma medborgare". Detta är något som han själv uppfinner, och som han säger "man inte skall beräkna". Sedan säger han: "För mig är aldrig flyktningmottagning beräkningsbart."

"Tror du inte medborgarna är intresserade", frågar då programledaren Johansson, som medger att det är så, men att man ändå inte ska göra en sådan beräkning. Johansson menar att det skulle vara att "beräkna människovärde". Som om människovärdet inte vore relevant inom äldreomsorg, skola, och allt annat där man mycket noga håller reda på kostnaderna! Johansson håller med om att inom alla andra kommunala verksamheter så är det självklart att man följer upp ekonomin. Men vad det mångkulturella projektet kostar är han inte intresserad av att veta.

**M Johansson (s):
"För mig är aldrig
flyktningmottagning
beräkningsbart."**

Sedan går Åkesson in på varför Sverigedemokraterna kritiserar mångkulturen: "Dagens socialdemokrater håller på att slå undan benen för den välfärdspolitik deras företrädare har slagits för under minst hundra år. Mångkultur och massinvandring är inte förenligt med en stark välfärdsstat, som den svenska. Den inre tryggheten bygger på en rad faktorer som tillit, gemenskap, solidaritet." Varpå Johansson svarar: "Vi skall vara ärliga, det finns många problem med flyktningmottagningen. Det finns många problem med invandringspolitiken, men låt oss diskutera det." Men, är det inte det man har gjort hela tiden, diskuterat problemen med invandringspolitiken? Det är svårt att förstå vad Johansson egentligen vill ha sagt med detta.

Arbetsmarknadspolitik debatteras
Sedan är det dags att byta ämne, till arbetsmarknadspolitik. Åkesson angriper Johansson för företagarfientlighet. Man hör hur Johansson

blir allt mer arg under debatten. Han bankar upprepade gånger i studiobordet när frustrationen blir för stark för honom. Under denna del av debatten hävdar Johansson flera gånger att Sverigedemokraterna är "ett löntagarfientligt parti, ett högerparti, ett nyliberalt parti". Åkesson svarar med att det självklart behövs mer rörlighet på arbetsmarknaden, varpå Johansson fortsätter, bankande i bordet, att försöka hamra in att Sverigedemokraterna är "ett löntagarfientligt parti".

När programledaren frågar Åkesson om "rätten att engagera sig fackligt", passar han bollen till Åkesson till en del av planhalvan där han kan slå in den i öppet mål hos Johansson:

"Det finns oerhört många sverigedemokrater som är väldigt besvikna på facket, dels därför att man inte har stöttat våra företrädare, dels för att vissa fackförbund nu har börjat utesluta sverigedemokrater. Jag kan ha full förståelse för att man blir besviken och förbannad när facket beter sig på det viset!"

Sedan förklarar Åkesson att det behövs en stark fackrörelse, bland annat för att hindra lönedumpning.

Johansson tycker att Åkessons kritik av facket (som det styrs och verkar i dag) visar att Sverigedemokraterna "är löntagarfientligt". Än en gång blottläggs ett av dessa tanke-mönster som är så självklara för svenska socialdemokrater att de inte hör vad de säger. För dem är "facket" (det fack de själva kontrollerar och utesluter oliktankande ifrån) lika med "löntagarna". Detta visar en grundläggande skillnad mellan Socialdemokraterna och Sverigedemokraterna: För Sverigedemokraterna är organisationsfriheten självklar.

Nu har två socialdemokrater vågat debattera mot oss. Skall det bli fler? Förhoppningsvis tycker de att det är lika intressant och stimulerande att debattera som vi tycker. Men några nya argument för sin egen politik, eller mot den sverigedemokratiska, har vi inte fått höra hittills.

Hansolof Andersson

Vill upprätta mångkulturellt bokslut i Region Skåne

Sverigedemokraterna motionerar i Region Skåne om krav på att Region Skåne årligen ska upprätta mångkulturellt bokslut, där invandrings- och integrationspolitikens konsekvenser för regionens ekonomi, verksamhet och trygghet belyses.

Sverigedemokraterna påpekar att invandringspolitiken i sig egentligen inte är någon fråga för Region Skåne men att den politik som förs från riksdagen i allra högsta grad har inverkan på Region Skånes områden.

- Även om frågan om invandringens påverkan på samhället och dess kostnader inte är politiskt "rumsren" är det en i allra högsta grad en angelägen fråga att diskutera. Tittar vi några år bakåt i tiden slog Landstingsförbundet redan år 2004 larm om att staten var skyldig landstingen en halv miljard för full kostnadstäckning för vården av asylsökande. Sedan dess har den vanvettiga tillfälliga amnestin för gömda flyktingar genomförts och kostnaderna skjutit i höjden, säger Björn Söder, gruppleddare för Sverigedemokraterna i Region Skåne, och fortsätter:

- I rädsla för att kallas främlingsfientliga har både riksdag och region valt att blunda för de problem och ekonomiska konsekvenser som invandringen till Sverige medfört. Kostnaderna för invandringen slutar inte efter att immigranterna fått uppehållstillstånd utan både de och deras anhöriga fortsätter att konsumera vård på bekostnad av skattebetalarna. Det här är inte hållbart i längden.

- Invandringen innebär dock inte bara ekonomiska bekymmer. Segregation, kulturkrockar, drogmisbruk och ökad brottslighet är andra följder, säger Björn Söder och vill därför öka transparensen i den förda politiken.

- Vi menar att Region Skåne årligen ska upprätta mångkulturellt bokslut, där invandrings- och integrationspolitikens konsekvenser för Region Skånes ekonomi, verksamhet och trygghet belyses, avslutar Björn Söder.

Intensivt utbildande i distrikt Syd

I Sverigedemokraternas syddistrikt, som omfattar Skåne, Småland, och Halland, blir utbildningsverksamheten allt intensivare. Den långa mellanvalsperiod som vi nu är inne i är ett utmärkt tillfälle att ordna möten och kurser för inte bara våra politiker, utan för alla medlemmar som vill lära sig mer om bland annat retorik, politisk ideologi, och samhällskunskap.

Mattias Karlsson föreläser i Växjö, november 2007.

Mötena delas upp i en- eller tvåtimmarspass, och kan ibland vara en hel dag. Föredrag varvas med övningar och diskussioner. Hur bemöter man smutskastning och osakliga argument? Hur avslöjar och blottlägger man de fraser och svepande formuleringar som till exempel många moderater och socialdemokrater svänger sig med i kommunfullmäktige? Detta är ofta inte så märkvärdigt, och med lite övning kan även en ovan debattör lära sig att plocka isär våra motståndares ihåliga argument i till exempel invandringsfrågan, för att sedan kunna gå till motangrepp och ställa de ansvariga för den förda politiken mot väggen.

Utbildningsarbetet i syddistriktet tar nu allt mer formen av studiecirklar på kvällstid. Innehållet anpassas efter de lokala behoven. Genom att de bygger på att alla närvarande blir maximalt aktiverade och deltagande, blir det aldrig tråkigt.

Hansolof Andersson

Sverigedemokraterna värnar den svenska modellen

Ett av Sverigedemokraternas främsta mål med politiken är att skapa bästa möjliga förutsättningar för återskapandet och upprätthållandet av det svenska folkhemmet. För att uppnå detta krävs en rättvis fördelning av samhällets gemensamma resurser samt en känsla av trygghet – ekonomiskt såväl som socialt. Det ligger därför i Sverigedemokraternas intresse att också driva en politik som inte bara gynnar arbetsgivarna, utan som även gynnar arbetstagarna. I en tid av ständig förändring, globalisering samt då den förda politiken tillsammans med det politiska läget i landet såväl som i världen snabbt kan ändra förutsättningarna, har vi insett att för att nå vårt mål kan det – parallellt med övriga förändringar – finnas anledning att se över våra ställningstaganden inom det arbetsmarknadspolitiska området.

Per Björklund

per.bjorklund@sverigedemokraterna.se

Johnny Skalin

johnny.skalin@sverigedemokraterna.se

Den svenska modellen attackeras
Socialdemokraterna såväl som allianspartierna har sedan vi gick med i EU varit positiva och närmast okritiska till unionen samt dess harmonisering av nationella arbetsmarknadslagstiftningar. Vid Sveriges inträde i EG 1994 blidkades hemmaopinionen något av att regeringen förhandlade fram undantagstillstånd för att Sverige skulle kunna behålla "den svenska modellen". Men trots avtalet, i samband med unionens nuvarande försök att nedmontera den svenska modellen, och därmed utsätta svenska arbetare för utländsk lönekonkurrens, har dessa undantagsregler varken återopats av den förra eller nuvarande regeringen.

Av en stark lobby, uppbackad av vänster- och högerregeringar samt företrädare av Svenskt Näringsliv, används istället EU som omväg för att attackera den svenska modellen. Genom att hänvisa till krav från EG-domstolen hoppas man kunna avveckla den svenska modellen utan att själva behöva förespråka detsamma. Syftet är billigare arbetskraft genom att utsätta svenska arbetare för utländsk lönekonkurrens. Men nedmonterandet av det regelverk som skyddar svenska arbetare är inte tillräckligt i sig – andra sidan av myntet är den politik för ökad asyl-/arbetskraftsinvandring, som stöds

av samtliga riksdagspartier. Som en extra bonus för de arbetstagarfientliga krafterna medför även globaliseringen en svagare nationell anknytning och solidaritet, vilket leder till att näringslivets sociala ansvar för det egna landets arbetare minskar.

"En sådan politik gynnar naturligtvis bara näringslivet i sin jakt på billig arbetskraft."

En sådan politik gynnar naturligtvis bara näringslivet i sin jakt på billig arbetskraft. Förlorarna är de svenska arbetarna, vilket innebär att våra ambitioner att skapa en balans i nyttan mellan arbetsgivare och arbetstagarer allvarligt rubbas. En sådan utveckling kan Sverigedemokraterna aldrig acceptera! Den förödande massinvandringen av människor med tveksamma eller inga asylskäl och utan förutsättningar att platsa på den svenska kunskapsbaserade arbetsmarknaden skapar ett för stort utbud av billig, lågutbildad arbetskraft. Parallellt med denna politik planerar dessutom den borgerliga regeringen att tillmötesgå storföretagen och ytterligare hålla nere de svenska framtida lönekraven genom att erbjuda en öppen och fri arbetskraftsinvandring från låglöneländer utanför EU. Inte heller oppositionspartierna ser några problem med ytterligare massinvandring, vilket länge har inneburit och i framtiden fortsatt kommer att innebära en ökad konkurrens bland de sämst ställda om jobben.

En återhållsam invandringspolitik
I vår nuvarande arbetsmarknadspolitik förespråkar vi tvärt emot både alliansregeringen såväl som den förra socialdemokratiska regeringen, en återhållsam invandringspolitik samt ökade förutsättningar för en mer rörlig arbetsmarknad.

Sverigedemokraternas arbetsmarknadspolitik är i dag delvis inspirerat av den relativt nya danska arbetsmarknadspolitiken, som år 1999 infördes av de danska socialdemokraterna. I Danmark har denna politik visat sig fungera mycket väl, vilket i klarspråk inneburit att den danska arbetslösheten kunnat pressas ner till 2,7 procent (december månad). Som jämförelse låg arbetslösheten i Sverige samma månad, enligt SCB, på 5,7 procent. Särskilt anmärkningsvärd har den danska politiken varit i och med att de lyckats pressa ner arbetslösheten under en tid när Sverige och övriga världen inte alls

haft samma fart på arbetsmarknaden. Att Danmark dessutom lyckats pressa ner arbetslösheten så mycket trots en väsentligt mindre tillväxt jämfört med Sverige är särskilt häpnadsväckande.

Men trots att den danska modellen varit väldigt lyckad – att den ökade rörligheten på arbetsmarknaden har gjort att arbetsgivarna vågar och vågat anställa – skiljer sig också Danmarks förutsättningar gentemot Sveriges. Förutsättningarna skiljer sig inte bara på grund av sammansättningen av arbetsgivarna (Danmark har en större andel produktiva småföretag), utan även på grund av deras övriga arbetsmarknadspolitik. Danmark styrs idag för tredje mandatperioden av en koalition där Dansk Folkeparti ingår, vilket i och med deras inflytande på politiken inneburit att Danmarks invandring över tid avsevärt minskat. Detta förhållande innebär att utbudet på arbetskraft kunnat regleras på ett helt annat sätt än i Sverige, där vi tvärt emot Danmark de senaste åren fått erfara rekordstora nivåer av invandring.

En arbetsmarknadspolitik för framtiden

Med anledning av detta ser vi ett behov av att vi internt i partiet diskuterar förutsättningarna för den politik vi idag har fastslagen, men särskilt på grund av Sveriges snabbt förändrade förutsättningar, domen i det så kallade Waxholmsmålet, alliansens iver av arbetskraftsinvandring samt den förändrade sammansättningen av den arbetsföra befolkningen. Sammantaget tror vi att de förändringar vi kommer att göra inom det arbetsmarknadspolitiska området bättre kommer att anpassa politiken efter Sveriges nuvarande faktiska förutsättningar, samt att förändringarna på ett mer aktivt sätt kommer att kunna motverka Sveriges växande löneklyftor, på sikt försämrade reallöner samt överutbudspolitikens försämrade levnadsvillkor för de svenska arbetarna.

Det är Sverigedemokraternas ambition att förhindra den slutgiltiga kollapsen för vår gemensamt finansierade välfärd och samtidigt på riktigt garantera människors möjlighet att försörja sig på lönearbete. Detta skall inte minst uppnås med en tydlig arbetsmarknadspolitik, som tar hänsyn till alla faktorer och som garanterar den svenska modellens överlevnad. Som enda parti som står upp för den lilla vanliga människan har Sverigedemokraterna en viktig roll att axla. Den uppgiften tar vi på allvar!

Sverigedemokraterna höll framtidsseminarium

Lördagen den 9 februari träffades partistyrelsen och distriktsordföranden för att hålla ett framtidsseminarium, där partiledare Jimmie Åkesson presenterade förutsättningarna och möjligheterna att nå riksdagen 2010.

Framtidsseminariet samlade partistyrelsen och distriktsordförandena, närmare 50 personer, samt press. Jimmie Åkesson deklarerade klart och tydligt partiets ambitioner om att bli tredje eller fjärde största parti i valet 2010.

Inför partistyrelsen, distriktsordförandena och riksstäckande press, presenterar Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson sina idéer för att leda partiet in i riksdagen.

Partiets resultat är beroende av politiken, att nå ut och att ha tillräckligt med kampanjresurser. En budget på 20 miljoner kronor kommer att krävas för att lyckas, menade Åkesson.

- Det gäller att vi nu också hittar externa finansiärer som är beredda att stödja vårt inträde i riksdagen, säger Jimmie Åkesson, som pekade på vikten av att alla distrikt och lokalavdelningar hushåller med sina resurser så att de kan satsas i valrörelserna.

Åkesson lyfte fram att man från centralt håll vill göra ett riksstäckande utskick, som kostar uppemot åtta miljoner kronor. Utöver detta måste lokalavdelningarna göra lokalt anpassade utskick. Sedan vill man också att det görs riktade utskick till olika målgrupper. De områden som anses måste prioriteras är Västra Götalands län samt Stockholms län och Stockholms stad. Här måste partiet öka sitt väljarstöd med minst 35 000 röster.

- Det blir en stor utmaning, men med rätt prioriteringar tror jag att vi kommer att lyckas, säger partisekreterare Björn Söder.

LO-sekreterare går över till Sverigedemokraterna

Bertil Olsson, 68, sekreterare i LO:s styrelse i Sölvesborg, har beslutat att begära utträde ur Socialdemokraterna och i stället satsa på Sverigedemokraterna. Beslutet har slagit ner som en bomb bland Sölvesborgs socialdemokrater.

När tidigare riksdagsmannen Christer Skoog (s) fick höra talas om att socialdemokraten Bertil Olsson även var medlem i Sverigedemokraterna, ställde han Bertil Olsson "mot väggen". Och i valet mellan Socialdemokraterna och Sverigedemokraterna valde Olsson det sistnämnda.

LO:s lokala ordförande, Ewonne Månsson, meddelar att hon varit i kontakt med LO centralt och där meddelats att en sverigedemokrat inte får företräda organisationen. Själv säger hon att Bertil Olssons åsikter är oförenliga med stadgarna och han därför måste uteslutas ur styrelsen med omgående verkan.

Bertil Olsson, som varit engagerad i Socialdemokraterna under stora delar av sitt liv och som arbetat fackligt inom Metall, sitter även invald som suppleant i kyrkofullmäktige, ett uppdrag han säger sig vilja behålla.

Sverigedemokraternas partihemsida fick ett nytt utseende under januari månad. Ansvariga hoppas att besökarna ska finna den mer tilltalande och att man lättare hittar det man söker.

[WWW.SVERIGEDEMOKRATERNA.SE]

Som en dans i Värnamo

Sven-Evert Gunnarsson i Värnamo har kommit att bli något av en rikskändis, detta sedan socialdemokraten Carina Hägg valt att bedriva en regelrätt hetsjakt mot honom och hans företag. Det hela började då Sven-Evert tog på sig rollen som Sverigedemokraternas kontaktperson i Värnamo (läs mer om detta på sidan 4).

Som en följd av det inträffade valde jag att besöka Sven-Evert för att ställa några frågor. Intervjun börjar med att Sven-Evert berättar om Seghalla, hur han köpte gården 1981 och valde att bygga om den till ett dans- och nöjespalats elva år senare, 1992. På Seghalla har i stort sett alla Sveriges kända orkestrar uppträtt en eller flera gånger. På frågan varför han valde Seghalla, förklarar Sven-Evert först att namnet är taget från initialerna i hans namn, och sedan att han tyckte det behövde hända något i byn. Just diskussionen kring landsbygdsfrågan och hur man kan utveckla och vitalisera landsbygden, återkommer i samtalen flera gånger.

– *Ingenting hade hänt i byn på många år, det ville jag ändra på. Många tyckte och sa att jag var tokig, men den åsikten har de fått ändra sig på.*

När jag flikar in frågan om hur han tagit uppståndelsen och drevet från socialdemokraten Hägg, ser han både glad och arg ut på samma gång.

– *Aldrig förr har jag haft så många som inte bara hälsat på mig utan vill komma fram och prata. Folk ställer sig bakom mig och säger att vi har helt rätt i våra åsikter. Alla tycker det är förkastligt hur Hägg har agerat. Det är värsta DDR-stilen. Det tycker även leverantörer och föreningar som hon ringt upp.*

Sven-Evert berättar att han aldrig tidigare har fått så många kramar som vid senaste dansen efter Häggs utspel.

– *Alla ville säga några vänliga ord och berätta att de står på min sida. Samtidigt vill jag poängtera att jag aldrig använt Seghalla i politiskt syfte på något vis utan jag har alltid skiljt på företag och privatliv. Sverigedemokraterna har till exempel aldrig haft något möte på Seghalla, för jag vill inte blanda ihop politik och företagande. Annars är min princip är att alla är välkomna så länge de sköter sig. Vi behandlar alla lika här. Den principen är det bara Sverigedemokraterna som lever efter. De andra partierna värderar människor olika, en invandrare kan känna sig diskriminerad men det kan aldrig en svensk till exempel. Det viktigaste måste väl ändå vara att man gör rätt för sig och sköter sig. Ta sedan dit man kommer har fungerat i så*

"Folk ställer sig bakom mig och säger att vi har helt rätt i våra åsikter", berättar Sven-Evert Gunnarsson. Foto: Leandersson

många år. Det är politikerna det är fel på som skapat sådana här regler.

Vi blir avbrutna av folk som kommer fram för att lyckönska Sven-Evert och växla några ord. När vi sedan fortsätter så berättar Sven-Evert att många redan tidigare kände till hans åsikter, men att alla vet det nu. Han berättar också att hans oro för att det inträffade skulle skada hans företag varit obefogad. Än så länge har det nämligen bara varit uppskattande ord och positiva reaktioner som mött honom. Carina Häggs kampanj har således än så länge varit förgäves.

– *Socialdemokraterna försöker skita ner Sverigedemokraterna med osakliga argument och direkta lögnen. De har inga argument när det gäller politiken. Mest av allt är de rädda om sina platser i riksdagen och ute i kommunen. Sossarna vill heller inte höra sanningen om invandringsspolitiken. Mellan skäl och vägg håller de med oss men säger sig vara rädda för massmedia. Massmedia ska väl inte styra heller?*

Avslutningsvis frågar jag om framtiden för Sverigedemokraterna i Värnamo och vilka frågor som är viktigast i kommunen

– *Det är samma frågor som jag brukar prata med politikerna om; landsbygdsfrågor, miljö- och energifrågor. Samtidigt är det viktigt att framtida problem förebyggs redan i skolan. Mobbningen måste bort. Den stigande alkoholkonsumtionen som en följd av smuggelspriten är skrämmande liksom drogerna i samhället. Fler vuxna behöver vara ute på kvällen och polisen måste ges befogenhet att stävja brottsligheten.*

Sven-Evert fortsätter:

– *Alla människor kan inte bo i städerna utan landsbygden behöver också service. Det måste bli mer fördelaktigt att bo på landet än vad det är i dag. Om inte, så blir det folk-tomt. För att få morötter i trädgården krävs det att man sätter dem för att växa där. Sen frågar man sig vart alla pengar tar vägen som vi betalar i skatt i dag? Vägarna till exempel är eftersatta överallt. Så här kan det inte fortsätta.*

Och om framtiden för Sverigedemokraterna säger Sven-Evert:

– *Utvecklingen för Sverigedemokraterna är positiv. Vi har fått luft under vingarna. Nu gäller det att vi har bra kandidater överallt, det vill säga sådana som sköter sig i samhället. Vi måste vara positiva, vi är inget missnöjesparti. När det gäller invandringen måste den hållas på en rimlig nivå och att brottslingarna utvisas på livstid.*

Efter intervjun inser jag att Sverige hade behövt fler personer som Sven-Evert Gunnarsson. Människor som har civilkurage nog att stå upp för sina åsikter, men än mer för hans egenskaper som företagare som bygger och skapar arbetstillfällen för andra. Människor av Sven-Everts kaliber växer inte på träd. Vi ska alla vara tacksamma för att det finns människor som har visioner och som på så vis skapar arbete och framgång även för andra. Men inte minst ska vi ta efter hans samhällsansvar och engagera oss politiskt för det som är rätt och riktigt för att göra hela Sverige bättre för våra efterkommande. Det tar jag med mig hem från Småland.

Jens Leandersson

Sd vill förbättra relationerna över generationsgränserna

Sverigedemokraterna i Malmö har lämnat in en motion till kommunfullmäktige, där man föreslår att kommunen skall upprätta en handlingsplan för hur relationerna mellan de yngsta och äldsta generationerna skall kunna förbättras inom kommunen.

Den aktuella motionen har följande innehåll:

"Motion angående förbättrade relationer över generationsgränserna

Sverige och Malmö är idag, på många sätt ett åldersegregerat samhälle, med relativt få naturliga kontaktytor mellan de yngsta och äldsta generationerna. Detta tillstånd gör att viktiga värden går förlorade, då barn och ungdomar har mycket att lära av de äldre och vice versa. Vid sidan av ökad kunskapsöverföring tror vi att förbättrade relationer över generationsgränserna skulle kunna bidra till en ökad respekt och förståelse mellan äldre och yngre.

I Limhamn – Bunkeflo pågår sedan en tid tillbaka ett projekt, som innebär att äldre besöker skolor och hjälper barnen med läsning och studier samtidigt som barnen visar de äldre hur man använder mobiltelefoner och datorer. Projektet, som varit mycket uppskattat och bland annat lett till att barn och äldre pratar och umgås mer med varandra även utanför projektets ramar, utgör enligt vår mening ett utmärkt exempel på hur man med små medel kan bidra till förbättrade relationer över generationsgränserna.

Sverigedemokraterna skulle gärna se att denna och liknande verksamheter, som syftar till att förbättra relationerna över generationsgränserna, infördes över hela kommunen.

Mot bakgrund av ovanstående föreslår vi kommunfullmäktige besluta:

att ge kommunstyrelsen i uppdrag att återkomma med förslag om att en handlingsplan i syfte att förbättra relationerna över generationsgränserna skall upprättas i kommunen."

Sten Andersson, kommunalråd för Sverigedemokraterna i Malmö kommun, vill förbättra relationerna över generationsgränserna.

SPI stödjer Sd-motion

Sverigedemokraterna i Örkelljunga har lämnat in en motion om att införa en parboendegaranti för äldre som flyttar till äldreboende, en motion som nu erhåller stöd från pensionärspartiet SPI.

Lokalt finns det inget samarbete mellan SPI och Sverigedemokraterna i Örkelljunga, även om så sker i andra kommuner.

Tre frågor till tre sverigedemokrater:

Hans-Olof Andersson, Lund

Politisk förebild: Pia Kjærsgaard

Senast lästa bok: "The modern Anti-quarian" av Julian Cope

Jag skulle aldrig: Sluta spela gitarr

Mikael Eskilandersson, Örkelljunga

Politisk förebild: Göran Holm, moderatpolitiker i Vellinge

Senast lästa bok: "Luftslettet som sprängdes" av Stieg Larsson

Jag skulle aldrig: Skada mina barn

Julia Kronlid, Örebro

Politisk förebild: Nelson Mandela

Senast lästa bok: "Demokrati och brukarutvärdering" av Magnus Dahlberg och Evert Vedung

Jag skulle aldrig: Överge mina kristna värderingar för att bli "politiskt korrekt"

ETT SNÄPP ROLIGARE!

Dåvarande statsministern Göran Persson gjorde ett besök på en mellanstadieskola och han kom till en av klasserna. De var mitt uppe i en diskussion om ord och deras olika betydelser. Läraren bad statsministern att leda diskussionen om ordet "tragedi". Alltså frågade Persson om klassen kunde ge ett exempel på en tragedi.

En pojke reste sig upp och sade: "Om min bästa vän, som bor på en bondgård, leker ute på åkrarna och en traktor kör över honom så att han dör så vore det en tragedi."

"Nej", sade Persson, "det vore en olycka."

En flicka räckte upp handen: "Om en skolbuss med 50 barn körde utför ett stup, och alla i bussen dog, så vore det en tragedi."

"Tyvärr inte", förklarade statsministern. "Det är vad vi kallar en stor förlust."

Det blev helt tyst i rummet. Inget mer förslag kom från barnen. Persson såg ut över rummet: "Finns det ingen som kan ge mig ett exempel på en tragedi?"

En pojke räckte mycket tvekan upp sin hand. Med låg stämma sade han: "Om regeringens flygplan med er och Anita Steen ombord blev träffade av en missil från ett av våra egna jaktplan och sprängdes i småbitar, det vore en tragedi."

"Fantastiskt", jublade Persson. "Helt rätt. Och kan du tala om för oss varför det skulle vara en tragedi?"

"Jo", sade pojken, "det måste helt enkelt vara en tragedi. För det vore verkligen ingen stor förlust och det skulle förmodligen inte vara en olycka heller."

Barockt

MATTIAS KARLSSON
KOMMENTERAR UTTALANDEN

"Det var faktiskt inte vi svenskar som byggde Sverige.
Det var människor som kom utifrån."

(Centerledaren och näringsministern Maud Olofsson, Östra Sörmlands Posten, ÖSP i Trosabygden, november 2007)

Den centerpartistiske riksdagsledamoten och f.d. ordföranden för centerns ungdomsförbund, Fredrik Federley, har pläderat för att innehav av narkotika för eget bruk skall vara lagligt. För en tid sedan erkände han också att han själv använt både hasch och kokain och att det inte är någonting som han ångrar. Detta tillsammans med ovanstående uttalande väcker naturligtvis oroande tankegångar kring hur utbrett knarkandet inom Centerpartiet egentligen är. Påverkad eller inte, så borde fru näringsministern snarast möjligt avisera sin avgång och istället ägna de nästkommande åren åt att läsa en grundkurs i svensk historia och åka runt till landets äldreboenden och kyrkogårdar för att be de generationer av svenskar som knäckt sina ryggar i arbetet för att bygga upp den svenska välfärden om ursäkt.

"Det kommer inte att gå ut några skriftliga förbud,
men jag vill att de skall tänka över vissa inslag."

(Lena Kåräng, NWT 2007-10-06)

Rektorn för förskoleverksamheten i Lersjöfors har muntligen informerat sin personal om att om de fortsätter att utsätta barnen för sådana monokulturella styggelser som pappersänglar, julkrubbor och julspel i kyrkan, så är detta ett brott mot den mångkulturalistiska läroplanen och kommer att betraktas som tjänstefel. Hade detta hänt för några år sedan, så hade jag nog sagt någonting i stil med "jamen herregud, människa...", men det vågar jag inte nu, för då kanske jag blir av med jobbet och blir stämplad som en reaktionär mörkermänniska med diagnosen xenofobi. Jag tror jag går och gräver ned adventsljusstaken istället. Innan någon rapporterar mig till den mångkulturella och ateistiska inkvisitionen.

"Ni som yrkar avslag, är ni beredda att sänka levnadsstandarden"

(Patrik Köhler (m) gör ett inlägg i invandringsdebatten i Högsby, Östran/Nyheter 2007-11-16)

Moderaternas fullmäktigeledamot i Högsby, Partik Köhler, är djupt oroad över att levnadsstandarden kommer att sjunka om kommunen inte tar emot fler invandrare. Då alla utredningar som gjorts har visat att invandringen är en ekonomisk katastrof för Sverige i allmänhet - och kommunerna i synnerhet, så kan det ju knappast vara den allmänna ekonomiska situationen som Köhler syftar på. Jag förutsätter därför att det han åsyftar är, att utan massinvandringen, så skulle arbetslösheten vara mycket mindre och då skulle det ju bli mycket svårare för stormrika moderater och andra politiker att hitta villiga pigor, som är beredda att arbeta för svarta slavlöner och det vore ju såklart negativt för den politiska elitens levnadsstandard.

"...den revolutionäre frihetskämpe som blivit ikon."

(DN beskriver Che Guevara, 2006-11-03)

Ovanstående är ett utdrag ur en av de många hyllningsartiklar som förärats den marxist-leninistiske massmördaren, Che Guevara, i samband med 40-årsdagen av hans död. Under sin livsgärning hann denne "frihetskämpe" bland annat med att inrätta ett s.k. "korrektionsarbetsläger" (Läs: Gulag) för politiska motståndare på Kuba och ansvarade för de summariska massavrättningarna på La Cabana-fängelset, där han personligen sköt en 14-årig pojke i huvudet. Visst är det tur att det finns en borgerlig press som motpol till det socialistiska inflytandet i det övriga samhället?

Linus är en tvåbarnsfar i sina bästa år som försörjer sig som kontorsrått och som nästan alltid har ett leende på läpparna. Han bor med sin familj i Stockholm och är på fritiden aktiv i Sverigedemokraterna.

Linus kom en dag att tänka på hur många arga e-brev han skickar, företrädesvis till journalister, bara för att inte spricka av ilska - allt till ingen nytta. Därför startade han en blogg med namnet *Den förbannade sverigedemokraten*. Bloggen genomsyras av en lätt ilsken attityd. Ömsom med glimten i ögat, ömsom på blodigt allvar.

Jag vet vad du gjorde förra sommaren!

Undertecknad har i en tidigare artikel avslöjat hur sverigedemokraten, fullmäktigeledamoten och numera även ungdomsförbundsordföranden Erik Almqvist, ogenerat har poserat i fascistoid miljö, fraterniserat med ett nassesvin och hur han haft framtidsplaner som han avsiktligt dolt för sina partikamrater. Här kommer ytterligare ett avslöjande som lär sända chockvågor genom såväl Sverigedemokraterna som mediasverige.

Efter midsommarhelgen den gångna sommaren så begav sig en grupp sverigedemokrater ut på en veckolång tur i den lappländska fjällvärlden. Resan ansågs vara lyckad.

Nu träder dock en av deltagarna i ovan nämnda exkursion fram och vill berätta sanningen om vad som hände en av de där ljusa kvällarna i slutet av juni 2007. "Jag kan inte längre hålla det inom mig", har han sagt vid samtal med mig. Mannen, vi kan kalla honom Herr B, var vid tillfället sverigedemokrat och en av de mest framträdande i gruppen som genomförde marschen i fråga.

Herr B berättar för oss att han en kväll skulle gå och leta upp ett lämpligt ställe för att "göra det stora" när han genom den glesa fjällbjörkskogen skymtade Erik som stod och fiskade vid älven.

"Han [Erik] verkade desperat och kastade kast efter kast, som om han var besatt, säger vittnet och fortsätter, - Jag hade tagit med mig kameran eftersom jag hoppades få se något vilt djur, och så står Erik där istället. Jag tänkte först ge mig till känna, men blev sen nyfiken på vad han egentligen höll på med. Jag hukade mig i snåren precis i rätt ögonblick för att inte bli upptäckt. Erik hade fått fisk på kroken och drillade mödosamt denna genom det strömmande vattnet. När han fått upp fisken och konstaterat att det rörde sig om en röding så började han frenetiskt misshandla den stackars fisken med en medhavd batong. Jag är inte säker på det, men jag tror att jag genom bruset från älven hörde hur han mumlade något i stil med: 'Nu ska du få, röding' och 'Här har du för Eslöv'. Just när detta skedde så kom jag mig för att ta upp kameran. Jag tog några snabba bilder för att sen snabbt lägga benen på ryggen. Ja, det var verkligen hemskt", avslutar vårt vittne.

Sedär! Återigen tycks det bortom all tvivel bevisat att Erik inte alls är den antiväldsförespråkande demokrat som han själv vill ge sken av. Nej, sanningen är en helt annan: Erik bekämpar rödingar med våld, ja till och med dödligt våld! Sådana är de, dessa sverigedemokrater.

Och precis som när det gällde det förra avslöjandet om Eriks tvivelaktiga egenskaper så kan den uppmärksamme dessutom snabbt konstatera att Eriks fickkalender inte syns på bildmaterialet ovan. Därmed är ryktet om en dold agenda mer tillförlitligt än någonsin.

(S)AHLIN TÄNKER TILL:

"Jag hatar allt genuint typiskt svenskt"

Mona Sahlin, Expressen 26 juli 2002

Sd i kampanj mot moskébygge

Sverigedemokraterna i Göteborg är en av de organisationer som deltar aktivt i kampanjen mot det saudiska moskébygget på Hisingen i Göteborg, som inleddes den 1 februari.

-En moské vid Ramberget innebär en förändring av Göteborgs stadsbild som vi inte ställer upp på. Många göteborgare vill inte se stora moskéer i stadsbilden, i synnerhet en som finansieras av den saudiarabiska staten, och det är helt i sin ordning att tycka så. Byggnadslov behöver inte beviljas något som blir ett alltför främmande inslag i stadsbilden, säger Sverigedemokraternas representant i Göteborgs kommunfullmäktige Mikael Jansson och fortsätter:

- Socialdemokraterna och Moderaterna i Göteborg gömmer sig dessvärre bakom tesen att det bara rör sig om ett enkelt byggnadslovsärende. Så enkelt är det givetvis inte. Den planerade moskén är framförallt en säkerhetsrisk och samtidigt en utmaning mot vår svenska kvinnoyn och vår syn på demokrati.

I höstas dömdes en 19-årig kvinna till 200 piskrapp och sex månaders fängelse. Kvinnan hade blivit våldtagen av sex män och i vittnesmålet framkom att hon hade befunnit sig i en bil med en man som hon inte var släkt med. Samma stat som utdömde straffet ska nu betala moskébygget

Mikael Jansson, Sd Göteborg, är mycket kritisk till den planerade moskén.

intill Keillers park. Saudiarabien har helt eller delvis finansierat 1 359 moskéer och 210 muslimska center världen över.

- Detta är ren kulturimperialism, betonar Mikael Jansson. Vi säger inte att alla muslimer är terrorister, men vi vet att radikala islamister bor och verkar i Göteborg. Problemet är att övriga politiker i Kommunfullmäktige inte vill ta avstånd från islams avarter på ett tydligt sätt.

Wahhabismen, en mycket strikt fundamentalistisk riktning inom islam, är statsreligion i Saudiarabien och den religiösa ideologi som fos-

trat unga män i al-Qaida. I efterspelet till den 11 september visade det sig att flera tyska moskéer fungerade som samlingsplatser för de inblandade i terrordådet mot World Trade Center, men kopplingen mellan terroristceller och moskéer finns på närmre håll. Den unge man från Kungälv som dömdes för förberedelse till terrorism var en trogen besökare på Bellevue-moskén i Gamlestaden i Göteborg.

- Jag är uppriktigt orolig för vad som kan hända här i Göteborg, avslutar Mikael Jansson.

Sd kritiserar anhöriginvandring

Regeringen offentliggjorde den 7 februari att man beslutat att ge en särskild utredare i uppdrag att lämna förslag som innebär att ett försörjningskrav som villkor för anhöriginvandring införs. Bland direktiven som regeringen givit utredaren framgår att en mängd utlänningar ska undantas från reglerna. Bland annat de som uppehållit sig i Sverige i minst fyra år, konventionsflyktingar samt möjligen även barn under 18 år och andra grupper. Anhöriginvandringen har under en lång period varit den största invandringsgruppen.

- Det är positivt att regeringen nu äntligen insett de negativa konsekvenser som den kraftiga anhöriginvandringen för med sig men det är

beklämmande att det är först nu som man vill göra något åt det. Dessa åtgärder som regeringen nu aviserar är heller på intet sätt tillräckliga. Genom att undanta stora grupper och inte begränsa vilka anhöriga som äger rätt att anhöriginvandra ser detta ut att bli ett slag i luften mot den accelererande massinvandringen, kommenterar Jimmie Åkesson och fortsätter:

- Vad vi behöver är ett kraftfullt åtgärdsprogram för att begränsa anhöriginvandringen. Nästan hälften av de invandrare som fått permanent uppehållstillstånd i Sverige de senaste decennierna har tillhört gruppen anhöriginvandrare. En stor del av dessa har helt saknat skyddsbehov och har endast drivits av ekonomiska och sociala motiv. Min bedömning är att

regeringens förslag i realiteten inte kommer att innebära någon större förändring.

Sverigedemokraterna föreslår i sitt invandringspolitiska handlingsprogram ett kraftfullt åtgärdsprogram, inspererat av de danska reglerna för anhöriginvandring, för att begränsa anhöriginvandringen. Bland annat vill partiet införa en åldersgräns för bägge parter på 24 år för att förhindra tvångsäktenskap, möjliggöra bättre möjligheter för att fastställa personers identiteter, ge den härboende försörjningsansvar, göra så att anhöriginvandring enbart ska vara möjligt för partners samt barn under 18 år samt att anknytningen till Sverige för den härboende och sökande ska vara större än anknytningen till något annat land.

Oro för lönedumpning

Sverigedemokraternas arbetsmarknadspolitiska utskott, under ledning av Per Björklund, avhöll i januari en tvådagarskonferens, som kan bli startskottet för en omläggning av partiets arbetsmarknadspolitik.

Med på mötet fanns partiordföranden, Jimmie Åkesson, som uppger att en ökad oro över att den svenska modellen står under hot är orsaken till att partiet nu påbörjat en översyn av sin arbetsmarknadspolitik:

- Regeringens överdrivna utbudspolitik med försämringar i trygghetssystemen tillsammans med den rekordstora massinvandringen, planerna på en omfattande arbetskraftsinvandring och domen i det så kallade Vaxholmsmålet pekar alla i riktning mot lönedumpning, försämrade villkor för svenska arbetare och en försvagning av den svenska modellen. Sammantaget gör detta att det kan finnas skäl för oss att ompröva delar av vår arbetsmarknadspolitik, så att balansen mellan arbetstagar-

nas och arbetsgivarnas intressen kan upprätthållas, säger Jimmie Åkesson.

Partiets arbetsmarknadspolitiska utskott kommer att hålla flera träffar under våren med syftet att arbeta fram ett förslag till ett nytt arbetsmarknadspolitiskt handlingsprogram som skall presenteras för partistyrelsen innan årsmötet i maj.

Fotnot: Läs mer om Sverigedemokraternas syn på arbetsmarknadspolitiken på sidan 17.

Partinyheter...

Jimmie Åkesson klättrar som opinionsbildare

När 300 journalister i november 2007 röstade fram Sveriges viktigaste opinionsbildare för tidsskriften DSM, hamnar Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson på en smickrande 27:e plats. Därmed tar han ett rejält kliv från förra årets omröstning där han hamnade på 66:e plats. Listan toppas förövrigt av Anders Borg och Fredrik Reinfeldt följt av Maud Olofsson.

Sverigedemokraterna fastställde kommunpolitiska riktlinjer

Den 8 december fastställde Sverigedemokraternas partistyrelse det förslag till kommunpolitiska riktlinjer, som partiets kommunföreträdare utarbetade vid partiets Kommunkonferens i Getinge under oktober månad. De kommunpolitiska riktlinjerna innehåller nya ställningstagande för partiet på en rad olika områden.

Sverigedemokraternas partisekreterare, Björn Söder, kommenterar:

- Framtagandet av de kommunpolitiska riktlinjerna innebär nya arbetsformer för vårt parti och våra företrädare. Vi i partiledningen har nu gjort de ändringar i programförslaget som Kommunkonferensen gett oss i uppdrag att göra och vi är mycket nöjda med resultatet. Riktlinjerna ger oss nu en konsekvent linje i kommunpolitiken runt om i landet och kommer att vara till stor hjälp och vägledning för alla våra kommunpolitiker, säger Björn Söder.

Medlemsantal slår nya rekord

Vid årsskiftet 2006/2007 hade Sverigedemokraterna 2 523 betalande medlemmar, vilket var en ökning med 40 procentenheter sedan året innan. Vid årsskiftet 2007/2008 är de betalande medlemmarna 2 913, vilket innebär en ökning med ytterligare 15 procent. Sverigedemokraterna är nu på god väg mot 3 000 medlemmar.

Helsingborgs kommun skrotar flyktingavtal efter Sd-motion

I augusti i fjol lade Sverigedemokraterna i Helsingborg fram en motion där man föreslår att kommunen ska riva upp avtalet med Migrationsverket om flyktingmottagande till kommunen. I december meddelade kommunledningen att avtalet sägs upp. Men trots att Sverigedemokraterna är Helsingborgs tredje största parti och trots att partiet lagt en motion i just denna fråga, väljer lokaltidningen Helsingborgs Dagblad att inte tillfråga eller nämna Sverigedemokraterna i sin artikel i ärendet den 14 december.

- Vi är kommunens tredje största parti och vi har motionerat om precis det som man nu tagit beslut om. Ändå tillåts vi inte kommentera beslutet, vilket är anmärkningsvärt. Det pågår utan tvivel en systematisk filtrering på HD:s tidningsredaktion, säger Björn Söder, kommunfullmäktigeledamot i Helsingborg i en kommentar.

Sd etablerar sig mellan tre och fyra procent

I Partisympatiundersökningen (PSU) från Statistiska centralbyrån (SCB) november 2007, den tredje sedan valet 2006, erhåller Sverigedemokraterna drygt 3 procent av väljarsympatierna. I rapporten framgår att Sverigedemokraterna är störst i gruppen "Övriga partier", med ett stöd på drygt tre procent. Det är dock viktigt att poängtera att Sverigedemokraterna inte finns med som ett eget svarsalternativ och att det rör sig om så kallade spontansvar, samt att det finns en ovilja och rädsla hos många att uppge att man röstar på Sverigedemokraterna.

I Sifos novembermätning erhåller Sverigedemokraterna samtidigt 3,4 procent av väljarsympatierna. Än bättre går det i Skops väljarbarometer för december, där partiet erhåller 3,7 procent.

- Vi har lite mer än ett år efter valet lagt oss på en nivå som ger oss ett mycket bra utgångsläge inför framtiden. Om man jämför med samma period efter valet 2002, så ser vi att vi höjt oss markant. Jag är övertygad om att vi kommer att höja oss rejält över fyraprocentspärren när valrörelserna åter börjar närma sig.

Sd-motion får stöd i Laholm

En motion från Sverigedemokraterna i Laholm om att bygga laxtrappor vid kraftstationerna i Lagan, erhåller nu ett brett stöd. Sportfiskare och ekologer går ut och stödjer motionen i Hallandsposten den 7 januari.

Vattnekologen Per Ingvarsson anser att det här är en fråga som borde engagera alla partier och organisationer som påstår att de värnar miljön. "Det är synd om förslaget skulle stupa på att det kommer från Sverigedemokraterna", säger Per Ingvarsson vidare.

Besök SD-Kuriren på nätet! Över 100 000 besök varje månad.
Uppdateringar dygnet runt.

[WWW.SDKURIREN.SE]